

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 23.11.2016
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Tämä ehdotettu muutos direktiiviin 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) on osa lainsäädäntöpakettia, johon sisältyvät myös muutokset asetukseen (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus), direktiiviin 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ja asetukseen (EU) N:o 806/2014 (yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus).

Viime vuosina EU on uudistanut rahoituspalvelujen sääntelykehystä huomattavasti EU:n rahoitusallalla toimivien laitosten (eli luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten) häiriönsietokyvyn parantamiseksi. Uudistukset ovat pääasiassa perustuneet globaaleihin standardeihin, joista EU on sopinut yhdessä kansainvälisten kumppaniensa kanssa. Uudistuspakettiin ovat sisältyneet erityisesti laitosten vakavaraisuusvaatimuksista ja valvonnasta annetut asetus (EU) N:o 575/2013 (vakavaraisuusasetus) ja direktiivi 2013/36/EU (vakavaraisuusdirektiivi) sekä laitosten elvytyksestä ja kriisinratkaisusta annettu direktiivi 2014/59/EU (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ja yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus (EU) N:o 806/2014.

Näillä toimenpiteillä reagoitiin vuosina 2007 ja 2008 levinneeseen finanssikriisiin ja niissä otetaan huomioon kansainvälisesti sovitut standardit. Vaikka uudistuksilla on saatu vakautettua rahoitusjärjestelmää ja parannettua sen kykyä kestää monentyyppisiä mahdollisia tulevia häiriö- ja kriisitilanteita, niillä ei kuitenkaan pystytä vielä ratkaisemaan kaikkia havaittuja ongelmia. Sen vuoksi näillä uusilla ehdotuksilla pyritään täydentämään uudistusohjelmaa korjaamalla jäljellä olevat heikkoudet ja panemalla täytäntöön joitakin uudistuksessa vielä toteuttamatta olevia osia, jotka ovat välttämättömiä laitosten häiriönsietokyvyn varmistamiseksi ja jotka globaalien standardien laatijat (eli Baselin pankkivalvontakomitea ja finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä) ovat viimeistelleet vasta hiljattain:

- sitova vähimmäisomavaraisuusaste (LR), jolla estetään laitoksia velkaantumasta liikaa esimerkiksi alhaisen kannattavuuden kompensoimiseksi;
- sitova pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR), joka perustuu laitosten parantuneisiin rahoitusprofiileihin ja jolla vahvistetaan yhdenmukaistettu standardi siitä, kuinka paljon laitos tarvitsee vakaita pitkäaikaisia rahoituslähteitä selviytyäkseen markkinoiden ja rahoituksen stressitilanteista.
- riskiherkemmät omia varoja (eli pääomaa) koskevat vaatimukset laitoksille, jotka käyvät merkittävää kauppaa arvopapereilla ja johdannaisilla, millä estetään vaatimusten liian suuri vaihtelu, joka ei perustu laitosten riskiprofiileihin;
- viimeisenä vaan ei vähäisimpänä uudistuksena maailmanlaajuisten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten (G-SII-laitosten) kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskevat uudet standardit, joissa näiltä laitoksilta vaaditaan parempaa kykyä kattaa tappioita ja vahvistaa pääomapohjaa; lisäksi standardeissa käsitellään maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden yhteenliitöntöjä ja vahvistetaan entisestään EU:n kykyä ratkaista vaikeuksissa olevien G-SII-laitosten kriisejä minimoiden samalla veronmaksajiin kohdistuvat riskit.

Komissio tunnusti 24. marraskuuta 2015 antamassaan tiedonannossa olevan tarpeen vähentää riskejä entisestään ja sitoutui esittämään lainsäädäntöehdotuksen, joka perustuu edellä

mainittuihin kansainvälisiin sopimuksiin. Tällaisilla riskienvähentämistoimenpiteillä ei pelkästään vahvisteta Euroopan pankkijärjestelmän häiriönsietokykyä ja markkinoiden luottamusta siihen vaan myös tarjotaan perusta, jolta pankkiunionin toteuttamista voidaan jatkaa. Myös Ecofin-neuvoston 17. kesäkuuta 2016 esittämissä päätelmissä tunnustetaan se, että riskien vähentäminen rahoitusallalla vaati enemmän konkreettisia lainsäädäntötoimia. Pankkiunionista 10. maaliskuuta 2016 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa (vuosikertomus 2015) mainitaan myös joitakin nykyisen sääntelykehityksen osa-alueita, joihin olisi puututtava.

Samalla komission on täytynyt ottaa huomioon nykyinen sääntelykehys ja kansainvälisellä tasolla sääntelyssä tapahtunut kehitys sekä vastata EU:n talouteen kohdistuviin haasteisiin, etenkin tarpeeseen edistää kasvua ja työpaikkojen syntymistä epävarmojen talousnäkymien aikoina. Unionin talouden vahvistamiseksi on käynnistetty erilaisia keskeisiä toimintapoliittisia aloitteita, kuten Euroopan investointiohjelma (Euroopan strategisten investointien rahasto – ESIR) ja pääomamarkkinaunioni. Laitosten kykyä talouden rahoittamiseen on parannettava heikentämättä sääntelykehityksen vakautta. Sen varmistamiseksi, että viimeaikaiset rahoitusalan uudistukset toimivat sujuvassa vuorovaikutuksessa keskenään ja uusien toimintapoliittisten aloitteiden kanssa, mutta myös viimeaikaisten laajempien rahoitusalan uudistusten kanssa, komissio on toteuttanut kannanottopyynnön pohjalta perusteellisen kokonaisvaltaisen arvioinnin nykyisestä rahoituspalvelujen kehiksestä (mukaan lukien vakavaraisuusasetus ja -direktiivi, pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi ja yhteistä kriisinratkaisumekanismia koskeva asetus). Lähiaikoina toteutettavaa globaalien standardien tarkistusta on myös arvioitu laajempien taloudellisten vaikutusten kannalta.

Kansainväliseen kehitykseen perustuvilla muutoksilla kansainväliset standardit saatetaan täsmällisesti osaksi unionin lainsäädäntöä, mutta niihin on kuitenkin tehty kohdennettuja mukautuksia, jotta EU:n erityispiirteet ja laajemmat poliittiset näkökohdat on voitu ottaa huomioon. Esimerkkinä mainittakoon se, että EU:n pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) ja infrastruktuurihankkeet, jotka yhdessä muodostavat sisämarkkinoiden selkärangan, ovat pääosin riippuvaisia pankkirahoituksesta, minkä vuoksi sääntelyyn on tehtävä erityisiä mukautuksia, jotta laitokset voisivat rahoittaa näitä yrityksiä ja hankkeita jatkossakin. Uusien vaatimusten on toimittava sujuvassa vuorovaikutuksessa olemassa olevien vaatimusten kanssa, jotka koskevat esimerkiksi keskusvastapuolimäärittystä tai johdannaisvastuiden kattamista vakuuksilla, ja joitakin uusia vaatimuksia on alettava noudattaa asteittain. Tällaisten mukautusten soveltamisalaa ja -aikaa on rajoitettu, minkä vuoksi mukautukset eivät heikennä ehdotusten yleistä perustaa, joka on kansainvälisten standardien perustavoitteiden mukainen.

Ehdotusten tavoitteena on myös parantaa olemassa olevia sääntöjä kannanottopyyntöön saadun palautteen mukaisesti. Komission tekemä analyysi on osoittanut, että nykyistä kehystä voidaan soveltaa oikeasuhteisemmin ottaen erityisesti huomioon pienet ja rakenteeltaan yksinkertaisemmat laitokset, joiden osalta joitakin nykyisiä julkistamis- ja raportointivaatimuksia ja monimutkaisia kaupankäyntivarastoa koskevia vaatimuksia ei voida perustella vakavaraisuusnäkökohdilla. Komissio on niin ikään arvioinut pk-yrityksille ja infrastruktuurihankkeiden rahoittamiseen myönnettäviin lainoihin liittyvää riskiä ja havainnut tässä yhteydessä, että joihinkin tällaisiin lainoihin voi olla aiheellista soveltaa alhaisempia omien varojen vaatimuksia kuin nykyisin sovelletaan. Sen vuoksi näissä ehdotuksissa korjataan kyseisiä vaatimuksia ja painotetaan enemmän laitosten vakavaraisuuskehityksen oikeasuhteisuutta. Tällä tavoin parannetaan laitosten kykyä rahoittaa taloutta heikentämättä kuitenkin sääntelykehityksen vakautta.

Lisäksi komissio on arvioinut tiiviissä yhteistyössä pankki-, maksu- ja vakuutusasioita käsittelevän asiantuntijaryhmän kanssa vakavaraisuusdirektiivissä ja -asetuksessa säädettyjen vaihtoehtojen ja harkintavallan soveltamista. Tämän analyysin perusteella tässä ehdotuksessa poistetaan joitakin vaihtoehtoja ja harkintavaltaa, jotka liittyvät vähimmäisomavaraisuusastetta, suuria asiakasriskejä ja omia varoja koskeviin säännöksiin. Ehdotuksessa poistetaan mahdollisuus luoda sellaisia uusia valtion takaamia laskennallisia verosaamisia, jotka eivät ole riippuvaisia tulevaisuudessa toteutuvista voitoista ja jotka vapautettaisiin vaatimuksesta vähentää ne lakisääteisestä pääomasta.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Useat vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen muutosehdotukset perustuvat näihin säädöksiin liittyvissä uudelleentarkasteluissa esiin tulleisiin seikkoihin, kun taas toiset rahoitusalan sääntelykehysten mukautukset ovat osoittautuneet tarpeellisiksi alalla tapahtuneen kehityksen, kuten pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin antamisen, yhteisen valvontamekanismin (YVM) perustamisen sekä Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) toimien ja kansainvälisellä tasolla toteutettujen toimien, myötä.

Ehdotuksella muutetaan voimassa olevaa lainsäädäntöä ja tehdään siitä täysin yhteensopiva laitosten vakavaraisuusvaatimuksia, valvontaa ja elvytys- ja kriisinratkaisukehystä koskevien nykyisten säännösten kanssa.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Neljä vuotta sen jälkeen, kun Euroopan valtion- ja hallitusten päämiehet päättivät perustaa pankkiunionin, pankkiunionin kaksi pilaria – yhteinen valvonta ja kriisinratkaisu – ovat käytössä, ja niiden vankkana perustana toimii kaikkia EU:n laitoksia koskeva yhteinen sääntökirja. Vaikka merkittävää edistymistä onkin tapahtunut, tarvitaan myös muita toimia pankkiunionin viimeistelemiseksi, muun muassa luomalla yhteinen talletussuojajärjestelmä.

Vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin uudelleentarkastelu on osa riskienvähentämistoimenpiteitä, joita tarvitaan pankkialan häiriönsietokyvyn vahvistamiseksi edelleen ja jotka toteutetaan rinnakkain eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän asteittaisen käyttöönoton kanssa. Uudelleentarkastelulla pyritään samalla varmistamaan jatkuva yhteinen sääntökirja kaikille sekä pankkiunionin sisällä että sen ulkopuolella toimiville EU:n laitoksille. Tämän aloitteen edellä kuvatut yleiset tavoitteet ovat täysin johdonmukaisia ja sopusoinnussa EU:n perimmäisten tavoitteiden kanssa, joita ovat tavoite edistää rahoitusvakautta, tavoite pienentää sellaisen tilanteen todennäköisyyttä ja laajuutta, jossa tarvittaisiin veronmaksajien tukea laitoksen kriisin ratkaisemiseksi sekä tavoite edistää tasapainoista ja kestävää taloudellisen toiminnan rahoitusta, millä parannetaan samalla korkeatasoista kilpailukykyä ja kuluttajansuojaa.

Nämä yleiset tavoitteet ovat myös edellä kuvatuissa muissa keskeisissä EU:n aloitteissa asetettujen tavoitteiden mukaisia.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotetuilla muutoksilla on sama oikeusperusta kuin muutettavilla säädöksillä eli vakavaraisuusasetuksen muutosasetusehdotuksen tapauksessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla ja vakavaraisuusdirektiivin muutosdirektiivin tapauksessa saman sopimuksen 53 artiklan 1 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Ehdotetuilla toimenpiteillä on tarkoitus täydentää jo olemassa olevaa EU:n lainsäädäntöä, mistä syystä tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin EU:n tasolla kuin toteuttamalla erilaisia kansallisia aloitteita. Kansalliset toimenpiteet, joilla pyritään esimerkiksi vähentämään laitosten velkaantumista sekä lujittamaan niiden pysyvää rahoitusta ja kaupankäyntivaraston pääomavaatimuksia, eivät olisi yhtä tehokkaita rahoitusvakauden varmistamisessa kuin EU:n säännöt, koska laitoksilla on vapaus sijoittautua muihin jäsenvaltioihin ja tarjota palveluja niissä, mistä seuraa tietyssä mittakaavassa rajat ylittävää palvelujen tarjontaa, pääomavirtoja ja markkinoiden yhdentymistä. Sitä vastoin kansalliset toimenpiteet voisivat vääristää kilpailua ja vaikuttaa pääoman liikkeisiin. Lisäksi kansallisten toimenpiteiden hyväksyminen olisi oikeudellisesti haastavaa, koska vakavaraisuusasetuksella säännellään jo pankkitoimintaa asettamalla vaatimuksia, jotka koskevat muun muassa velkaantuneisuutta (raportointi), maksuvalmiutta (erityisesti maksuvalmiusvaatimus (LCR)) ja kaupankäyntivarastoa.

Tämän vuoksi vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin muuttamisen katsotaan olevan paras vaihtoehto. Siinä löydetään oikea tasapaino yhdenmukaistamissääntöjen ja tarpeellisin osin säilytettävän kansallisen joustavuuden välillä vaikuttamatta kielteisesti yhteiseen sääntökirjaan. Muutosten avulla edistettäisiin vakavaraisuusvaatimusten yhdenmukaista soveltamista ja valvontakäytäntöjen lähentämistä sekä varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla pankkipalvelujen sisämarkkinoilla. Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa näitä tavoitteita yksin. Tämä on erityisen tärkeää pankkialalla, jolla monet luottolaitokset toimivat eri puolilla EU:n sisämarkkinoita. Täysipainoinen yhteistyö ja luottamus yhteisen valvontamekanismin (YVM) toteutuksessa ja valvontakollegioiden ja YVM:n ulkopuolisten toimivaltaisten viranomaisen keskuudessa on olennaisen tärkeää, jotta luottolaitoksia voidaan valvoa tehokkaasti konsolidoinnin perusteella. Kansallisilla säännöillä ei saavutettaisi näitä tavoitteita.

- **Suhteellisuusperiaate**

Suhteellisuusperiaate on ollut olennainen osa ehdotukseen liittyvässä vaikutustenarvioinnissa. Sen lisäksi, että kaikkia ehdotettuja eri sääntelyalojen vaihtoehtoja on arvioitu yksitellen suhteellisuustavoitteen kannalta, myös oikeasuhteisuuden puuttuminen olemassa olevista säännöistä on esitetty erillisenä ongelmana ja erityisiä vaihtoehtoja on analysoitu tavoitteena vähentää pienemmille laitoksille aiheutuvia hallinnollisia ja lainsäädännön noudattamisesta johtuvia kustannuksia (ks. vaikutustenarvioinnin 2.9 ja 4.9 kohta).

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotuksena on, että toimenpiteet toteutetaan muuttamalla vakavaraisuusasetusta asetuksella ja vakavaraisuusdirektiiviä direktiivillä. Ehdotetuissa toimenpiteissä viitataan olemassa oleviin, kyseisiin säädöksiin sisältyviin säännöksiin tai kehitetään näitä säännöksiä pidemmälle (maksuvalmius, velkaantuneisuus, palkitseminen, suhteellisuusperiaate).

Finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) hyväksymän uuden kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskevan standardin osalta ehdotetaan, että valtaosa standardista sisällytetään vakavaraisuusasetukseen, koska ainoastaan asetuksella voidaan saavuttaa tarvittava yhtenäinen soveltaminen pitkälti samaan tapaan kuin nykyisten riskiperusteisten omien varojen vaatimusten tapauksessa. Antamalla vakavaraisuusvaatimukset vakavaraisuusasetuksen muutoksen muodossa varmistettaisiin, että niitä sovelletaan suoraan maailmanlaajuisiin järjestelmän kannalta merkittäviin laitoksiin (G-SII-laitokset). Tämä estäisi jäsenvaltioita panemasta täytäntöön toisistaan eroavia kansallisia vaatimuksia alalla, jolla täydellinen yhdenmukaistaminen on toivottavaa, jolloin ei muodostu epätasapuolisia toimintaedellytyksiä. Pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivin nykyisten

säännösten hienosäätö on kuitenkin tarpeen sen varmistamiseksi, että kokonaistappionkattamiskykyä (TLAC) koskeva vaatimus ja omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimus (MREL) ovat keskenään täysin johdonmukaisia ja yhtenäisiä.

Jotkin ehdotetuista vakavaraisuusdirektiivin muutoksista, joilla on vaikutusta suhteellisuusperiaatteen, jättäisivät jäsenvaltioille jonkin verran liikkumavaraa pitää voimassa eri sääntöjä, kun muutokset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Jäsenvaltioilla olisi mahdollisuus säätää tiukempia sääntöjä tietyistä asioista, kuten palkitsemisesta ja raportoinnista.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

• Sidosryhmien kuuleminen

Komissio on toteuttanut useita aloitteita arvioidakseen, ovatko nykyinen vakavaraisuuskehys ja globaalien standardien tulevat tarkistukset sopivimmat välineet EU:n laitosten vakavaraisuustavoitteiden toteutumisen varmistamiseksi ja jatkaisivatko EU:n laitokset tarvittavan rahoituksen tarjoamista EU:n taloudelle.

Komissio käynnisti heinäkuussa 2015 julkisen kuulemisen vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin mahdollisista vaikutuksista EU:n talouden pankkirahoitukseen. Kuulemisessa keskityttiin erityisesti pk-yritysten ja infrastruktuurin rahoitukseen. Komissio julkaisi lisäksi syyskuussa 2015 kannanottopyynnön¹, joka koski EU:n koko finanssialan lainsäädäntöä. Näillä kahdella aloitteella pyrittiin saamaan empiiristä näyttöä ja käytännön palautetta i) säännöistä, jotka vaikuttavat talouden kykyyn rahoittaa itseään ja kasvua, ii) tarpeettomasta sääntelytaakasta, iii) sääntöjen keskinäisistä vaikutuksista, epäjohdonmukaisuuksista ja puutteista ja iv) säännöistä, joiden vaikutus on muu kuin mikä oli tarkoitus. Lisäksi komissio on kerännyt sidosryhmien näkemyksiä palkitsemissäännöksiä koskevien erityisten analyysien² ja vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin sääntöjen oikeasuhteisuutta koskevien erityisten analyysien yhteydessä. Komissio käynnisti myös toimeksiantamansa selvityksen yhteydessä julkisen kuulemisen arvioidakseen vakavaraisuusasetuksen vaikutusta talouden pankkirahoitukseen³.

Kaikista edellä mainituista aloitteista on saatu selkeä näyttö siitä, että on olemassa tarve päivittää ja täydentää nykyisiä sääntöjä, jotta voidaan i) vähentää pankkialan riskejä ja vähentää näin ollen turvautumista valtion tukeen ja veronmaksajien rahoihin kriisitilanteessa ja ii) parantaa laitosten kykyä ohjata riittävästi rahoitusta taloudelle.

Vaikutustenarvioinnin liitteissä 1 ja 2 esitetään yhteenveto kuulemisista, arvioinneista ja raporteista.

¹ Ks. http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf ja http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. Kannanottopyynnön oli tarkoitus kattaa koko rahoituspalvelualan sääntely. Vaikutustenarvioinnissa käsitellään vain pankkitoimintaa. Muita asioita, jotka liittyvät EU:n finanssilainsäädännön muihin osa-alueisiin, käsitellään myöhemmin erikseen.

² Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissännösten arviointi (COM(2016) 510 final).

³ Julkinen kuuleminen on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

- **Vaikutusten arviointi**

Vaikutustenarviointia⁴ käsiteltiin 7. syyskuuta 2016 sääntelyntarkastelulautakunnassa, joka hylkäsi sen. Hylkäämisen jälkeen vaikutustenarviointia paranneltiin siinä tarkasteltujen eri toimintavaihtoehtojen osalta i) selittämällä paremmin ehdotuksen poliittista kontekstia (eli ehdotuksen suhdetta sekä kansainvälisellä että EU:n tasolla tapahtuneeseen poliittiseen kehitykseen), ii) antamalla lisää tietoa sidosryhmien näkemyksistä ja iii) esittämällä lisänäyttöä eri toimintavaihtoehtojen vaikutuksista (sekä hyötyjen että kustannusten osalta). Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 27. syyskuuta 2016 myönteisen lausunnon⁵ uudelleen toimitetusta vaikutustenarvioinnista. Vaikutustenarviointi on liitetty tähän ehdotukseen. Ehdotus on yhdenmukainen vaikutustenarvioinnin kanssa.

Kuten vaikutustenarviointia varten toteutetusta simulaatioanalyysistä ja makrotaloudellisesta mallintamisesta käy ilmi, uusien vaatimusten, erityisesti uusien Baselin standardien, kuten vähimmäisomavaraisuusastetta ja kaupankäyntivarastoa koskevien standardien, käyttöönotosta aiheutuvien kustannusten odotetaan olevan rajalliset. Arvioitu pitkän aikavälin vaikutus bruttokansantuotteeseen (BKT) vaihtelee välillä -0,03 prosenttia ja -0,06 prosenttia, ja rahoituskustannusten nousun arvioidaan pankkialalla olevan alle 3 peruspistettä kaikkein äärimmäisimmässä skenaariossa. Saatavan hyödyn osalta simulaatio on osoittanut, että jos vuosien 2007 ja 2008 kaltainen finanssikriisi uusiutuisi, julkisia varoja tarvittaisiin tukemaan pankkijärjestelmää 32 prosenttia vähemmän eli tarve vähenisi 51 miljardista eurosta 34 miljardiin euroon.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Omien varojen vaatimusten yksinkertaistettujen laskentamenetelmien säilyttämisellä on tarkoitus varmistaa jatkossakin sääntöjen oikeasuhteisuus pienten laitosten kannalta. Lisätoimenpiteillä, joiden tarkoituksena on parantaa joidenkin (raportointiin, julkistamiseen ja palkitsemiseen liittyvien) vaatimusten oikeasuhteisuutta, on tavoitteena vähentää kyseisten laitosten hallinnollista ja lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvaa rasitusta.

Pk-yritysten osalta ehdotetulla laitosten pk-yrityksiin liittyviä vastuita koskevien omien varojen vaatimusten uudelleenmäärittämisellä odotetaan olevan myönteinen vaikutus pk-yritysten rahoitukseen. Tällä olisi vaikutusta ensisijaisesti sellaisiin pk-yrityksiin, joiden tämänhetkiset vastuut ovat yli 1,5 miljoonaa euroa, koska tällaisiin vastuisiin ei voida soveltaa pk-yritysten tukikerrointa nykyisten sääntöjen nojalla.

Ehdotuksen muiden osien, erityisesti niiden, joiden tarkoituksena on parantaa laitosten häiriönsietokykyä tulevaisuudessa kriiseissä, odotetaan lisäävän pk-yrityksille tapahtuvan antolainauksen kestävyyttä.

Lisäksi toimenpiteiden, joilla pyritään vähentämään laitosten, erityisesti pienempien ja rakenteeltaan yksinkertaisempien laitosten, lainsäädännön noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, odotetaan vähentävän pk-yritysten lainakustannuksia.

Kolmansien maiden osalta ehdotuksella parannetaan EU:n finanssimarkkinoiden vakautta, mikä pienentää maailmanlaajuisille finanssimarkkinoille aiheutuvien heijastusvaikutusten ja kustannusten todennäköisyyttä. Lisäksi ehdotetuilla muutoksilla yhdenmukaistetaan sääntelykehystä kaikkialla unionissa, mikä vähentää merkittävästi EU:n alueella toimivien kolmansien maiden laitosten hallinnollisia kustannuksia.

⁴ Insert link to impact assessment.

⁵ Insert link to opinion.

Ehdotus on yhdenmukainen digitaalisia sisämarkkinoita koskevan komission ensisijaisen tavoitteen kanssa.

- **Perusoikeudet**

EU on sitoutunut edistämään korkeatasoista perusoikeuksien suojelua ja allekirjoittanut useita ihmisoikeussopimuksia. Tämän osalta ehdotuksella ei pitäisi olla suoraa vaikutusta kyseisiin oikeuksiin, sellaisina kuin ne on lueteltu YK:n tärkeimmissä ihmisoikeusyleissopimuksissa, Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, joka on keskeinen osa EU:n perussopimuksia, ja Euroopan ihmisoikeussopimuksessa (ECHR).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotettujen muutosten odotetaan alkavan tulla voimaan aikaisintaan vuonna 2019. Muutokset ovat tiiviisti sidoksissa vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin muihin säännöksiin, jotka ovat jo voimassa ja joiden soveltamista on seurattu vuodesta 2014.

Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja Euroopan pankkiviranomainen (EPV) keräävät jatkossakin tarvittavat tiedot vähimmäisomavaraisuusasteen ja uusien likviditeettitoimenpiteiden valvomiseksi, jotta uusien politiikan välineiden vaikutuksia voidaan arvioida tulevaisuudessa. Säännölliset vakavaraisuuden arviointiprosessit (SREP) ja stressitestit auttavat myös seuraamaan, millaisia vaikutuksia uusilla ehdotetuilla toimenpiteillä on asianomaisiin laitoksiin, ja arvioimaan säädetyn joustavuuden ja oikeasuhteisuuden asianmukaisuutta pienempien laitosten erityispiirteiden huomioimisen kannalta. Lisäksi komission yksiköt osallistuvat jatkossakin Baselin pankkivalvontakomitean työryhmien sekä Euroopan keskuspankin (EKP) ja EPV:n perustaman yhteisen työryhmän toimintaan. Ensiksi mainitut työryhmät seuraavat laitosten omien varojen ja likviditeettipositivoiden dynamiikkaa maailmanlaajuisesti ja viimeksi mainittu työryhmä vastaavasti EU:n tasolla.

Indikaattorit, joilla seurataan parhaiksi arvioitujen vaihtoehtojen toteuttamisen tuloksia, ovat seuraavat:

Pysyvän varainhankinnan vaatimus (NSFR):

Indikaattori	EU:n laitosten NSFR
Tavoite	Soveltamispäivästä alkaen 99 % EPV:n Basel III -seurantaan kuuluvista laitoksista täyttää NSFR:n 100-prosenttisesti (65 % ryhmän 1 ja 89 % ryhmän 2 luottolaitoksista täytti NSFR:n joulukuun 2015 lopussa)
Tietolähde	Puolivuositteiset EPV:n Basel III -seurantareportit

Vähimmäisomavaraisuusaste (LR):

Indikaattori	EU:n laitosten LR
Tavoite	Soveltamispäivästä alkaen 99 %:lla ryhmän 1 ja ryhmän 2 luottolaitoksista LR on vähintään 3 % (93,4 % ryhmän 1)

	laitoksista täytti tavoitteen kesäkuussa 2015)
Tietolähde	Puolivuosittaiset EPV:n Basel III -seurantaratportit

Pk-yritykset:

Indikaattori	EU:n pk-yritysten rahoitusvaje eli ulkoisten varojen tarpeen ja saatavilla olevien varojen välinen ero
Tavoite	Kahden vuoden kuluttua soveltamispäivästä < 13 % (viimeisin tiedossa oleva luku – 13 % vuoden 2014 lopussa)
Tietolähde	Euroopan komissio / EKP:n SAFE-tutkimus (tiedot rajoittuvat euroalueeseen)

Kokonaistappionkattamiskyky (TLAC):

Indikaattori	G-SII-laitosten TLAC
Tavoite	EU:n kaikki maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät pankit (G-SIB-pankit) täyttävät tavoitteen (> 16 % riskipainotetuista omaisuuseristä (RWA) / 6 % vähimmäisomavaraisuusasteen laskennassa käytettävästä vastuumäärästä (LREM) vuodesta 2019 ja > 18 % RWA:sta) / 6,75 % LREM:stä vuodesta 2022)
Tietolähde	Puolivuosittaiset EPV:n Basel III -seurantaratportit

Kaupankäyntivarasto:

Indikaattori	Riskipainotetut omaisuuserät (RWA) EU:n laitosten markkinariskien osalta Sisäisten mallien menetelmän mukaisten yhdistettyjen salkkujen riskipainotettujen omaisuuserien havaittu vaihtelu.
Tavoite	– Vuodesta 2023 kaikki EU:n laitokset täyttävät markkinariskeihin liittyvät omien varojen vaatimukset EU:n lopullisen tasonmäärityksen mukaisesti. – Vuodesta 2021 EU:n laitosten sisäisten mallien tulosten perusteeton vaihtelu (eli vaihtelu, joka ei johdu riskien eroista) on vähäisempää kuin EU:n laitosten sisäisten mallien nykyinen vaihtelu*. *Value-at-risk-arvoa (VaR) ja lisäriskien kattamisen vakavaraisuusvaatimusta (IRC) koskevien vaatimusten ”nykyisen vaihtelun” viitearvoina olisi käytettävä EPV:n raportissa ”Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios” arvioituja arvoja, jotka on laskettu yhdistetyille salkuille ja julkaistu ennen uuden

	markkinariskikehityksen voimaantuloa.
Tietolähde	Puolivuositteiset EPV:n Basel III -seurantatiedot EPV:n raportti ”Report on variability of Risk Weighted Assets for Market Risk Portfolios”. Uudet arvot olisi laskettava samaa menetelmää käyttäen.

Palkitseminen:

Indikaattori	Maksamisen lykkäämisen ja instrumentteina maksamisen käyttö laitoksissa
Tavoite	99 % laitoksista, jotka eivät ole vakavaraisuusdirektiivin määritelmän mukaisia pieniä ja rakenteeltaan yksinkertaisia laitoksia, lykkää vähintään 40 % palkitsemisen muuttuvien osien maksamisesta 3–5 vuodella ja maksaa vähintään 50 % palkitsemisen muuttuvista osista instrumentteina sellaiselle yksilöidylle henkilöstölle, jonka palkitsemisessa muuttuvien osien osuus on huomattava.
Tietolähde	Palkitsemista koskevat EPV:n vertailuraportit

Suhteellisuusperiaate:

Indikaattori	Kevennetty valvontatietojen raportointi ja tietojen julkistaminen
Tavoite	80 % pienemmistä ja rakenteeltaan yksinkertaisemmista laitoksista ilmoittaa raportointi- ja julkistamisvaatimusten helpottuneen
Tietolähde	EPV laatii ja toteuttaa kyselyn vuoteen 2022 tai 2023 mennessä.

Tämän ehdotuksen vaikutusten arviointi tehdään viiden vuoden kuluttua ehdotettujen toimenpiteiden soveltamispäivästä EPV:n kanssa pian ehdotuksen hyväksymisen jälkeen soveltavan menetelmän mukaisesti. EPV:lle annetaan tehtäväksi määritellä ja kerätä tietoja, joiden avulla seurataan edellä mainittuja indikaattoreita sekä muita indikaattoreita, joita tarvitaan arvioitaessa muutettuja vakavaraisuusasetusta ja -direktiiviä. Menetelmä voitaisiin kehittää yksittäisiä vaihtoehtoja tai useita toisiinsa liittyviä vaihtoehtoja varten riippuen ennen arvioinnin käynnistämistä vallitsevista olosuhteista ja indikaattoreiden seurannan tuloksista.

Säännösten noudattaminen ja soveltamisen jatkuva valvonta varmistetaan tarvittaessa siten, että komissio käynnistää rikkomusmenettelyjä, jos säännöksiä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, niiden sisällyttäminen on ollut virheellistä tai lainsäädäntötoimenpiteitä sovelletaan virheellisesti. EU:n oikeuden rikkomisista ilmoittaminen voidaan kanavoida Euroopan finanssivalvontajärjestelmän (EFVJ), myös kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja EPV:n, sekä EKP:n kautta. Lisäksi EPV julkaisee jatkossakin säännöllisiä raporttejaan EU:n pankkijärjestelmän Basel III -seurannasta. Tässä seurannassa seurataan Basel III -vaatimusten (sellaisina kuin ne on pantu täytäntöön vakavaraisuusasetuksella ja -direktiivillä) vaikutuksia EU:n laitoksiin erityisesti laitosten vakavaraisuussuhteiden (riskiperusteiset ja ei-riskiperusteiset) ja maksuvalmiussuhteiden (LCR, NSFR) osalta. Tämä seuranta toteutetaan rinnakkain Baselin pankkivalvontakomitean toteuttaman seurannan kanssa.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtainen kuvaus**

SÄÄDÖSTEN SOVELTAMISESTA VAPAUTETUT YHTEISÖT

Vakavaraisuusdirektiivin 2 artiklan 5 kohtaa muutetaan lisäämällä siihen Kroatiaan sijoittautuneet laitokset, jotka on vapautettu vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen soveltamisesta liittymissopimuksen nojalla.

Julkiset kehityspankit ja tietyissä jäsenvaltioissa toimivat luotto-osuuskunnat on jo vapautettu vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen muodostamasta sääntelykehyksestä. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava hyödyntää mahdollisuutta antaa tämäntyyppisten yhteisöjen toimia pelkästään sellaisten kansalliseen sääntelyyn sisältyvien toimenpiteiden alaisuudessa, jotka ovat suhteessa kyseisiin yhteisöihin kohdistuviin riskeihin. Tämän vuoksi komissio on sitoutunut 30. syyskuuta 2015 julkistamassaan pääomamarkkinaunionin luomista koskevassa toimintasuunnitelmassa tutkimaan sitä mahdollisuutta, että kaikki jäsenvaltiot antaisivat toimiluvan luotto-osuuskunnille, joihin ei sovellettaisi pankkeja koskevia EU:n pääomavaatimuksia. Näiden sitoumusten mukaisesti ja Alankomaiden pyynnöstä myös Alankomaihin sijoittautuneet luotto-osuuskunnat sisällytetään vakavaraisuusdirektiivin 2 artiklan 5 kohdassa olevaan laitoslueteloon. Kyseiseen 2 artiklaan lisätään myös 5 a ja 5 b kohta, joilla helpotetaan sellaisten toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden laitosten vapautusta vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen muodostamasta sääntelykehyksestä, jotka ovat samankaltaisia kuin kyseiseen lueteloon jo sisältyvät laitokset. Näissä artiklakohdissa komissiolle annetaan valtuudet vapauttaa tietyt laitokset tai laitosten luokat vakavaraisuusdirektiivin soveltamisesta edellyttäen, että ne täyttävät selvästi määritellyt perusteet. Tällaisia uusia poikkeuksia voidaan vahvistaa ainoastaan tapauskohtaisesti julkisten kehittämispankkien kaltaisille pankeille tai yksittäisen jäsenvaltion koko luotto-osuuskuntasektorille.

Direktiivin 9 artiklan 2 kohtaa muutetaan muotoilemalla paremmin poikkeukset, jotka koskevat muiden henkilöiden tai yritysten kuin luottolaitosten kieltoa harjoittaa liiketoimintaa tai ottaa vastaan talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja yleisöltä. Tässä yhteydessä selvennetään, että kieltoa ei sovelleta henkilöihin tai yrityksiin, jotka aloittavat sellaisen liiketoiminnan tai harjoittavat sellaista liiketoimintaa, johon sovelletaan muuta unionin lainsäädäntöä kuin vakavaraisuusdirektiiviä, siltä osin kuin niiden kyseisen unionin lainsäädännön soveltamisalaan kuuluva toiminta voidaan luokitella talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen ottamiseksi vastaan yleisöltä. Tämän ei pitäisi estää luvanvaraisuuden soveltamista yhteisöön sekä vakavaraisuusdirektiivin että kyseisen muun unionin lainsäädännön nojalla. Lisäksi selvennetään, että ainoastaan vakavaraisuusdirektiivin 2 artiklan 5 kohdassa luetellut yhteisöt vapautetaan saman direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa säädetystä kiellosta sen vuoksi, että ne kuuluvat erityisten kansallisten lainsäädäntökehysten soveltamisalaan. Näin poistetaan nykyisessä sanamuodossa esiintyvä epäselvyys.

PILARIN 2 MUKAISET PÄÄOMAVAATIMUKSET JA PÄÄOMAA KOSKEVA OHJEISTUS

Toimivaltaisten viranomaisten vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklan mukaisesti vahvistamia omien varojen lisävaatimuksia koskevien sääntöjen nykyinen sanamuoto mahdollistaa erilaisia tulkintoja tilanteista, joissa kyseisiä vaatimuksia voidaan asettaa, ja siitä, miten tällaiset vaatimukset sijoittuvat suhteessa vakavaraisuusasetuksen 92 artiklassa säädettyihin omien varojen vähimmäisvaatimuksiin ja yhteenlaskettuun puskurivaatimukseen (vakavaraisuusdirektiivin 128 artikla). Nämä erilaiset tulkinnat ovat aiheuttaneet sen, että eri jäsenvaltioissa on edellytetty yksittäisiltä laitoksilta huomattavan erisuuruisia pääomamääriä ja vakavaraisuusdirektiivin 141 artiklassa säädettyjen voitonjakojen koskevien rajoitusten

laukaisupisteissä on ollut eroja. Lisäksi nykyisessä tekstissä ei mainita toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuudesta ilmoittaa laitoksille, mitä odotuksia niillä on siitä, että laitoksilla on omia varoja enemmän kuin mitä omien varojen vähimmäisvaatimukset, omien varojen lisävaatimukset ja yhteenlaskettu puskurivaatimus edellyttävät. Muutetussa 104 artiklassa mainitaan mahdollisuus asettaa omien varojen lisävaatimuksia toimivaltaisten viranomaisten muiden valtuuksien lisäksi. Uudessa 104 a artiklassa täsmennetään omien varojen lisävaatimusten asettamisedellytyksiä ja korostetaan vaatimusten laitospohjaista luonnetta. Uudessa 104 b artiklassa esitetään pääomaa koskevan ohjeistuksen keskeiset piirteet, ja 113 artiklaa muutetaan niin, että pääomaa koskevaa ohjeistusta olisi käsiteltävä myös valvontakollegioissa. Uusi 141 a artikla lisätään selventämään voitonjakoa koskevien rajoitusten osalta omien varojen lisävaatimusten, omien varojen vähimmäisvaatimusten, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vaatimuksen, omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen (MREL) ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen välistä suhdetta (nk. ”vaatimusten hierarkia”). Lisäksi muutetaan 141 artiklaa, jotta se vastaisi vaatimusten hierarkiaa jakokelpoisen enimmäismäärän laskennan osalta.

PILARIN 2 MUKAINEN RAPORTOINTI JA JULKISTAMINEN

Ehdotuksella muutetaan vakavaraisuusdirektiivin 104 artiklan 1 kohtaa rajoittamalla toimivaltaisten viranomaisten harkintavaltaa määrätä laitoksille lisäraportointi- tai julkistamisvelvoitteita, millä pyritään vähentämään hallinnollista rasitusta ja mahdollistamaan oikeasuhteisempi pilarin 2 mukainen raportointi- ja julkistamismenettely. Toimivaltaisilla viranomaisilla on lupa käyttää näitä valvontavaltuuksia vain, jos 104 artiklan uudessa 2 kohdassa määritellyt oikeudelliset perusteet täyttyvät.

VAKAVARAISUUDEN ARVIOINTIPROSESSIN (SREP) JA PILARIN 2 RAJOITTAMINEN MIKROVAKAUSTARKOITUKSIIN

Viimeaikainen kokemus on osoittanut, että toimivaltaisten ja nimettyjen viranomaisten vastuualueet on määriteltävä selkeämmin. Tämä koskee erityisesti vakavaraisuuden arviointiprosessia (SREP) ja vastaavia valvontavaatimuksia. Toimivaltaiset viranomaiset ovat vastuussa vakavaraisuuden arviointiprosessista ja vastaavien laitospohjaisten valvontavaatimusten asettamisesta (nk. pilari 2 -vaatimukset). Tässä yhteydessä ne voivat myös arvioida tietystä laitoksesta johtuvia järjestelmäriskkejä ja puuttua kyseiseen riskiin asettamalla laitokselle valvontavaatimuksia. Pilari 2 -toimenpiteiden käyttö voi tässä yhteydessä heikentää muiden makrovakausriskien vaikuttavuutta ja tehokkuutta. Tämän vuoksi ehdotuksessa esitetään, että vakavaraisuuden arviointiprosessi ja vastaavat valvontavaatimukset olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan puhtaasti mikrotason vakautta. Vakavaraisuusdirektiivin 97, 98, 99 ja 105 artiklaa muutetaan vastaavasti. Direktiivin 103 artikla poistetaan ja uuden 104 a artiklan 1 kohtaan sisällytetään tarkennus, jonka mukaan kyseisen kohdan a alakohdassa tarkoitettuja omien varojen lisävaatimuksia ei saa asettaa kattamaan makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä.

MUUTETUN KEHYKSEN KÄYTTÖÖNOTTO KORKORISKIÄ VARTEN

Korkoriskien mittaamisessa kansainvälisellä tasolla tapahtuneen kehityksen vuoksi vakavaraisuusdirektiivin 84 ja 98 artiklaa sekä vakavaraisuusasetuksen 448 artiklaa muutetaan, jotta voidaan ottaa käyttöön tarkistettu kehys korkoriskien määrittämiseksi kaupankäyntivaraston ulkopuolisten positoiden osalta. Muutoksilla otetaan käyttöön yhteinen vakiomenetelmä, jota laitokset voivat käyttää näiden riskien määrittämiseksi, tai toimivaltaiset viranomaiset voivat edellyttää, että laitos noudattaa parannettuja ulkopuolisia testejä ja

julkistamista koskevia vaatimuksia, kun sen itsensä riskien määrittämiseen kehittämät järjestelmät eivät ole tyydyttäviä. Lisäksi EPV:lle annetaan vakavaraisuusdirektiivin 84 artiklassa tehtäväksi määritellä vakiomenetelmän yksityiskohdat niiden perusteiden ja edellytysten osalta, joita laitosten olisi noudatettava korkoriskien tunnistamiseksi, arvioimiseksi, hallitsemiseksi ja vähentämiseksi. Vakavaraisuusdirektiivin 98 artiklassa EPV:lle annetaan niin ikään tehtäväksi määritellä kuusi korkoihin sovellettavaa valvonnallista häiriöskenaariota ja yhteinen oletus, jota laitosten on käytettävä ulkoista testiä varten.

RAHOITUSALAN HOLDINGYHTIÖT JA RAHOITUSALAN SEKAHOLDINGYHTIÖT

Useisiin vakavaraisuusdirektiivin ja -asetuksen artikloihin sisällytetään uusia säännöksiä ja tehdään mukautuksia, jotta rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voidaan sisällyttää suoraan EU:n vakavaraisuuskehyksen soveltamisalaan. Muutoksissa otetaan käyttöön toimilupavaatimus sekä suora toimivalta valvoa rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä (vakavaraisuusdirektiivin 21 a artikla). Vakavaraisuusasetuksen 11 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, että jos vaatimuksia sovelletaan konsolidoidusti tällaisten holdingyhtiöiden tasolla, suora vastuu säännösten noudattamisesta on itse holdingyhtiöllä eikä laitoksilla, jotka ovat sen tytäryrityksiä. Lisäksi mukautetaan vakavaraisuusasetuksen 13 ja 18 artiklaa, jotta tämä rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden suora vastuu voidaan ottaa huomioon.

VÄLIYHTIÖNÄ TOIMIVA EU-EMOYRITYS

Jotta sisäistä tappionkattamiskykyä koskevien kansainvälisesti sovittujen standardien täytäntöönpano olisi helpompaa EU:n ulkopuolisten G-SII-laitosten osalta unionin lainsäädännössä ja jotta voitaisiin laajemmin yksinkertaistaa ja lujittaa kriisinratkaisuprosessia sellaisten kolmansien maiden ryhmien osalta, joilla on merkittävää toimintaa EU:n alueella, vakavaraisuusdirektiivin 21 b artiklassa otetaan käyttöön uusi vaatimus perustaa väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys, jos EU:hun sijoittautuneella kahdella tai useammalla laitoksella on sama perimmäinen emoyritys kolmannessa maassa. Väliyhtiönä toimiva EU-emoyritys voi olla joko vakavaraisuusasetuksen ja -direktiivin alainen holdingyhtiö tai EU:n laitos. Vaatimusta sovelletaan ainoastaan kolmansien maiden ryhmiin, jotka on yksilöity EU:n ulkopuolisiksi G-SII-laitoksiksi tai joilla on EU:n alueella yhteisöjä, joiden kokonaisvarat ovat vähintään 30 miljardia euroa (laskelmassa otetaan huomioon kyseisten kolmansien maiden ryhmien tytäryritysten ja sivuliikkeiden varat).

PALKITSEMINEN

Kuten vakavaraisuusdirektiivin 161 artiklan 2 kohdassa edellytetään, komissio on tarkastellut uudestaan vakavaraisuusdirektiivin palkitsemissääntöjen tehokkuutta, täytäntöönpanoa ja soveltamisen valvontaa. Tämän tarkastelun tulokset, joita käsitellään komission kertomuksessa COM(2016) 510, olivat yleisesti ottaen myönteisiä.

Tarkastelu osoitti kuitenkin, että jotkin tietyt säännöt, nimittäin maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevat säännöt, eivät sovellu pienimpiin ja rakenteeltaan yksinkertaisimpiin laitoksiin eikä henkilöstöön, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni. Tarkastelussa kävi myös ilmi, että vakavaraisuusdirektiivin 92 artiklan 2 kohdassa säädettyä pienimpiin ja rakenteeltaan yksinkertaisimpiin laitoksiin sovellettavaa oikeasuhteisuutta on tulkittu eri tavoin, mikä on johtanut sääntöjen epäyhtenäiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa. Sen vuoksi ehdotetaan kohdennettua muutosta ratkaisuksi ongelmiin, joita on ilmennyt maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevien sääntöjen

soveltamisessa pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin sekä henkilöstön jäseniin, joiden palkitsemisessa muuttuva osa on pieni. Tätä varten 94 artiklaa muutetaan sen selventämiseksi, että sääntöjä sovelletaan kaikkiin laitoksiin ja niiden yksilöityyn henkilöstöön, lukuun ottamatta niitä, jotka alittavat poikkeuksille vahvistetut kynnysarvot. Samalla toimivaltaisille viranomaisille tarjotaan joustovaraa ottaa käyttöön tiukempi lähestymistapa.

Palkitsemista koskevien säännösten muutoksilla pyritään myös ratkaisemaan toinen komission tarkastelussa havaittu oikeasuhteisempien sääntöjen tarve sallimalla listattujen laitosten käyttää osakesidonnaisia instrumentteja vakavaraisuusdirektiivin vaatimusten täyttämiseksi.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta säännösten soveltamisesta vapautettujen yhteisöjen, rahoitusalan holdingyhtiöiden, rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden, palkitsemisen, valvontatoimenpiteiden ja -valtuuksien sekä pääoman ylläpitämistoimenpiteiden osalta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon⁶,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon⁷,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuonna 2007 ja 2008 levinneeseen finanssikriisiin reagoitiin antamalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU⁸ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013⁹. Näillä lainsäädäntötoimenpiteillä on lujitettu merkittävästi unionin rahoitusjärjestelmää ja parannettu laitosten kykyä kestää mahdollisia tulevia häiriötilanteita. Vaikka toimenpiteet olivat erittäin kattavia, niissä ei puututtu kaikkiin havaittuihin puutteisiin, joilla oli vaikutusta laitoksiin. Lisäksi joihinkin alun perin ehdotettuihin toimenpiteisiin sovelletaan uudelleentarkastelulausekkeita tai niitä ei ole täsmennetty riittävästi, jotta niiden täytäntöönpano olisi sujuvaa.
- (2) Tämän direktiivin tarkoituksena on käsitellä kysymyksiä, jotka liittyvät säännöksiin, jotka eivät ole osoittautuneet riittävän selkeiksi, minkä vuoksi niitä on tulkittu eri

⁶ EUVL C [...], [...], s. [...].⁷ EUVL C, , s. .⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

tavoin tai joiden on todettu rasittavan liikaa tiettyjä laitoksia. Lisäksi se sisältää direktiivin 2013/36/EU mukautuksia, jotka ovat tarpeen muun asiaa koskevan unionin lainsäädännön, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU¹⁰ tai asetukseen (EU) N:o 575/2013 samaan aikaan ehdotettujen muutosten hyväksymisen vuoksi. Ehdotetut muutokset myös mukauttaisivat nykyistä sääntelykehystä vastaamaan paremmin kansainvälistä kehitystä, jotta johdonmukaisuus ja vertailtavuus eri lainkäyttöalueiden välillä paranisivat.

- (3) Rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt voivat olla pankkiryhmien emoyrityksiä, jolloin vakavaraisuusvaatimusten soveltaminen määräytyy tällaisten holdingyhtiöiden konsolidoidun aseman perusteella. Koska tällaisten holdingyhtiöiden määräysvallassa oleva laitos ei aina täytä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella, konsolidoinnin soveltamisen kannalta on johdonmukaista, että rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin sovelletaan jatkossa suoraan direktiiviä 2013/36/EU ja asetusta (EU) N:o 575/2013. Sen vuoksi rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä varten tarvitaan erityinen toimilupamenettely ja toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava niitä. Näin varmistettaisiin, että holdingyhtiö, johon ei sovelleta vakavaraisuusvaatimuksia yksittäisen laitoksen tasolla, noudattaa suoraan konsolidoituja vakavaraisuusvaatimuksia.
- (4) Konsolidointiryhmän valvojalle annetaan ensisijainen vastuu konsolidoidusta valvonnasta. Sen vuoksi on tarpeen, että konsolidointiryhmän valvojan tehtäväksi annetaan myös rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden vakavaraisuuden hyväksyminen ja valvonta. Euroopan keskuspankin olisi hoitaessaan neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013¹¹ 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaista tehtäväänsä valvoa luottolaitosten emoyrityksiä konsolidoinnin perusteella vastattava myös rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta.
- (5) Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetusta komission kertomuksesta COM(2016) 510 ilmeni, että tietyt periaatteet, nimittäin direktiivin 2013/36/EU 94 artiklan 1 kohdan l ja m alakohdassa tarkoitettuja maksamisen lykkäystä ja instrumentteina maksamista koskevat periaatteet, ovat pieniin ja rakenteeltaan yksinkertaisiin laitoksiin sovellettaessa liian raskaita eivätkä ole oikeassa suhteessa niistä vakavaraisuudelle koituvaan hyötyyn. Samoin todettiin, että näiden vaatimusten soveltamisesta aiheutuvat kustannukset ylittävät niistä vakavaraisuudelle koituvan hyödyn, kun kyse on henkilöstöstä, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, koska tällaiset pienet palkitsemisen muuttuvat osat eivät kannusta henkilöstöä ottamaan ylimääräisiä riskejä kovinkaan paljon tai lainkaan. Näin ollen, vaikka kaikkien laitosten olisi pääsääntöisesti sovellettava kaikkia periaatteita koko sellaiseen henkilöstöön, jonka ammatillisella toiminnalla on huomattava vaikutus laitosten riskiprofiiliin, direktiivissä on tarpeen vapauttaa pienet ja rakenteeltaan yksinkertaiset laitokset sekä

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹¹ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

henkilöstö, jonka palkitsemisessa muuttuva osa on pieni, maksamisen lykkäämistä ja instrumentteina maksamista koskevien periaatteiden noudattamisesta.

- (6) Tarvitaan selkeät, johdonmukaiset ja yhdenmukaiset perusteet pienten ja rakenteeltaan yksinkertaisten laitosten sekä sellaisen palkitsemisen määrittämiseksi, jossa muuttuva osa on pieni, jotta voidaan varmistaa valvontakäytäntöjen lähentyminen, tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suoja kaikkialla unionissa. Samalla on aiheellista tarjota toimivaltaisille viranomaisille jonkin verran joustovaraa ottaa käyttöön tiukempi lähestymistapa, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.
- (7) Direktiivissä 2013/36/EU edellytetään, että huomattava osa – joka tapauksessa vähintään 50 prosenttia – palkitsemisen muuttuvasta osasta koostuu tasapainoisessa suhteessa osakkeista tai vastaavista omistusosuuksista kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan taikka osakesidonnaisista välineistä tai vastaavista muista kuin käteisinstrumenteista, jos laitos on listaamaton; ja, jos mahdollista, vaihtoehtoisista ensisijaisen pääoman (T1) tai toissijaisen pääoman (T2) välineistä, jotka täyttävät tietyt edellytykset. Tällä periaatteella osakesidonnaisten välineiden käyttö rajataan listaamattomille laitoksille ja listattujen laitosten edellytetään käyttävän osakkeita. Heinäkuun 28 päivänä 2016 annetussa komission kertomuksessa COM(2016) 510 todettiin, että osakkeiden käyttö voi aiheuttaa listatuille laitoksille huomattavaa hallinnollista rasitusta ja huomattavia kustannuksia. Vastaava vakavaraisuudelle koitua hyöty voitaisiin saavuttaa sallimalla listattujen laitosten käyttää osakesidonnaisia välineitä, jotka seuraavat osakkeiden arvoa. Sen vuoksi mahdollisuus käyttää osakesidonnaisia välineitä olisi laajennettava koskemaan listattuja laitoksia.
- (8) Toimivaltaisten viranomaisten määräämillä omien varojen vaatimuksen korotuksilla on tärkeä merkitys laitoksen omien varojen kokonaistason kannalta, ja ne ovat tärkeitä markkinatoimijoille, koska asetettu omien lisävarojen taso vaikuttaa osinko- ja tulospalkkiomaksuja sekä ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyviä maksuja koskevien rajoitusten laukaisupisteeseen. Olisi määriteltävä selkeästi sellaiset olosuhteet, joissa olisi otettava käyttöön pääomavaatimusten korotuksia, jotta voidaan varmistaa, että sääntöjä sovelletaan johdonmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa, ja varmistaa markkinoiden moitteeton toiminta.
- (9) Toimivaltaisten viranomaisten olisi määrättävä omien varojen vaatimuksen korotukset suhteessa laitoksen erityistilanteeseen, ja ne olisi perusteltava asianmukaisesti. Näitä vaatimuksia ei saisi käyttää makrovakausriskeihin puuttumiseksi, ja ne olisi sijoitettava omien varojen vaatimusten hierarkiassa omien varojen vähimmäisvaatimusten yläpuolelle ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen alapuolelle.
- (10) Vähimmäisomavaraisuusastetta koskeva vaatimus on rinnakkainen vaatimus riskiperusteisten omien varojen vaatimusten kanssa. Näin ollen toimivaltaisten viranomaisten ylivelkaantumisriskiin puuttumiseksi määräämät omien varojen vaatimuksen korotukset olisi lisättävä vähimmäisomavaraisuusastetta koskevaan vähimmäisvaatimukseen eikä riskiperusteiseen omien varojen vähimmäisvaatimukseen. Lisäksi ydinpääomaa (CET1), jota laitokset käyttävät velkaantumiseen liittyvien vaatimusten täyttämiseksi, voidaan käyttää myös laitosten riskiperusteisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, yhteenlaskettu puskurivaatimus mukaan luettuna.
- (11) Toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ilmoittaa laitokselle mukautuksia, joilla korotetaan omien varojen vähimmäisvaatimusten, omien varojen lisävaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen mukaista pääoman määrää, jonka toimivaltaiset viranomaiset odottavat tällaisella laitoksella olevan, jotta se

selviytyisi ennakoitavissa olevista ja ennakoimattomista tilanteista. Koska tässä ohjauksessa asetetaan pääomatavoite, se olisi asetettava omien varojen vaatimusten ja yhteenlasketun puskurivaatimuksen yläpuolelle siten, että tällaisen tavoitteen saavuttamatta jättäminen ei johda tämän direktiivin 141 artiklassa säädettyjen voitonjakoja koskevien rajoitusten laukeamiseen, ja tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 ei pitäisi asettaa tällaiselle ohjaukselle pakollisia julkistamisvelvoitteita. Kun laitoksen pääomatavoite jää toistuvasti täyttymättä, toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava toteuttaa valvontatoimenpiteitä ja tarvittaessa asettaa omien varojen lisävaatimuksia.

- (12) Finanssipalveluja koskevaa EU:n sääntelyjärjestelmää käsittelevään komission kannanottopyyntöön vastanneet huomauttivat, että raportoinnista aiheutuva rasite on lisääntynyt, koska toimivaltaiset viranomaiset edellyttävä järjestelmällistä raportointia, joka ylittää asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetty vaatimukset. Komission olisi laadittava kertomus, jossa yksilöidään kyseiset ylimääräiset järjestelmällistä raportointia koskevat vaatimukset ja arvioidaan, ovatko ne sopusoinnussa valvontatietojen raportointia koskevan yhteisen sääntökirjan kanssa.
- (13) Direktiivin 2013/36/EU säännökset, jotka koskevat kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvaa korkoriskiä koskevat säännökset liittyvät asiaa koskeviin [asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta annetun asetuksen] säännöksiin, jotka edellyttävät laitoksilta pidemmän täytöntöönpanoajan. Jotta kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvaa korkoriskiä koskevien sääntöjen soveltamista voidaan yhdenmukaistaa, säännöksiä, joiden on välttämätöntä olla tämän direktiivin asianomaisten säännösten mukaisia, olisi sovellettava samasta päivästä kuin asetuksen (EU) [XX] asianomaisia säännöksiä,
- (14) Jotta voidaan yhdenmukaistaa kaupankäyntivaraston ulkopuolisista toimista johtuvan korkoriskin laskenta, kun laitosten sisäiset järjestelmät, joilla tätä riskiä mitataan, eivät ole tyydyttäviä, komissiolle olisi vakavaraisuusdirektiivin 84 artiklan 4 kohdan mukaisesti siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä teknisiä sääntelystandardeja, joissa säädetään yksityiskohtaisesti vakiomenetelmästä.
- (15) Jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tunnistaa paremmin laitokset, joille saattaa aiheutua liiallisia tappioita niiden kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista korkojen mahdollisten muutosten vuoksi, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä teknisiä sääntelystandardeja, joissa yksilöidään kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita kaikkien laitosten on sovellettava laskeakseen oman pääoman taloudellisen arvon muutokset 98 artiklan 5 kohdan mukaisesti, määritetään yhteiset oletukset, joita toimielinten on noudatettava sisäisissä järjestelmissään samaa laskentaa varten, ja määritetään, tarvitaanko erityisiä arviointiperusteita, joilla voidaan tunnistaa sellaiset laitokset, joiden osalta voi olla perusteltua toteuttaa valvontatoimenpiteitä, kun nettokorkotulot ovat pienentyneet korkojen muuttumisen takia.
- (16) Jotta toimivaltaisista viranomaisista voidaan opastaa tunnistamaan tilanteet, joissa olisi määrättävä laitoskohtaisia pääomavaatimusten korotuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä teknisiä sääntelystandardeja, joissa säädetään, miten olisi mitattava riskejä tai

riskitekijöitä, joita ei ole katettu lainkaan tai riittävästi asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyillä omien varojen vaatimuksilla.

- (17) Tietyissä jäsenvaltioissa toimivat julkiset kehityspankit ja luotto-osuuskunnat on jo aiemmin vapautettu luottolaitoksia koskevan unionin lainsäädännön soveltamisesta. Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi olisi voitava sallia, että myös toiset julkiset kehityspankit ja luotto-osuuskunnat vapautetaan luottolaitoksia koskevan unionin lainsäädännön soveltamisesta niin, että niihin sovelletaan pelkästään kansalliseen sääntelyyn sisältyviä toimenpiteitä, jotka ovat suhteessa kyseisiin yhteisöihin kohdistuviin riskeihin. Oikeusvarmuuden takaamiseksi on tarpeen vahvistaa selkeät perusteet tällaisille lisävapautuksille ja siirtää komissiolle valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädöksiä sen määrittämisestä, mitkä yksittäiset laitokset tai laitosten luokat täyttävät nämä perusteet.
- (18) Ennen säädösten antamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti on erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.
- (19) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat sellaisen jo olemassa olevan unionin lainsäädännön lujittaminen ja parantaminen, jolla varmistetaan luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavat yhdenmukaiset vakavaraisuusvaatimukset, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (20) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjää pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (21) Direktiiviä 2013/36/EU olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2013/36/EU

Muutetaan direktiivi 2013/36/EU seuraavasti:

- (1) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

(a) Muutetaan 5 kohta seuraavasti:

(1) Korvataan 16 alakohta seuraavasti:

”Alankomaissa seuraaviin laitoksiin: ”Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, ”NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, ”NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering”, ”Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV” ja ”kredietunies”;

(2) Lisätään 24 alakohta seuraavasti:

”(24) Kroatiassa seuraaviin laitoksiin: ”kreditne unije” ja ”Hrvatska banka za obnovu i razvitak”.

(b) Lisätään 5 a ja 5 b kohta seuraavasti:

”5 a. Tätä direktiiviä ei sovelleta laitokseen, jos komissio vahvistaa 148 artiklan mukaisesti annetulla delegoidulla säädöksellä käytettävissään olevien tietojen perusteella, että laitos täyttää kaikki seuraavat edellytykset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta valtiontukisääntöjen soveltamista:

- (a) se on jäsenvaltion keskushallinnon, aluehallinnon tai paikallisviranomaisen perustama julkisoikeudellinen laitos;
- (b) laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaan sen toiminta rajoittuu yksilöityjen rahoituksellista, sosiaalista tai taloudellista yleistä etua koskevien tavoitteiden edistämiseen muussa kuin kilpailu- tai voitontavoittelutarkoituksessa kyseistä laitosta sääntelevien lakien ja määräysten mukaisesti. Tätä sovellettaessa yleistä etua koskeviin tavoitteisiin voi kuulua rahoituksen tarjoaminen edistämisen- tai kehittämistarkoituksessa tietyille taloudellisen toiminnan muodoille tai tietyille asianomaisen jäsenvaltion maantieteellisille alueille;
- (c) siihen sovelletaan asianmukaisia ja tehokkaita vakavaraisuusvaatimuksia, mukaan luettuina omien varojen vähimmäisvaatimukset, ja asianmukaista valvontakehystä, jolla on samanlainen vaikutus kuin unionin lainsäädännön mukaisesti vahvistetulla kehyksellä;
- (d) keskushallinnolla, aluehallinnolla tai paikallisviranomaisella on tapauksen mukaan velvollisuus suojella laitoksen elinkelpoisuutta tai suoraan tai välillisesti taata vähintään 90 prosenttia laitoksen omien varojen vaatimuksista, varainhankinnan vaatimuksista tai vastuista;
- (e) se ei saa ottaa vastaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU¹² 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa määriteltyjä suojattuja talletuksia;
- (f) sen toiminta rajoittuu siihen jäsenvaltioon, jossa sen pääkonttori sijaitsee;
- (g) laitoksen varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa;
- (h) laitoksen kokonaisvarat suhteessa asianomaisen jäsenvaltion BKT:hen ovat vähemmän kuin 20 prosenttia;

¹²

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, talletusten vakuusjärjestelmistä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149).

- (i) laitoksella ei ole huomattavaa merkitystä asianomaisen jäsenvaltion kotimaiselle taloudelle.

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen, täyttääkö laitos, johon sovelletaan 148 artiklan mukaisesti annettua delegoitua säädöstä, edelleen ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset.

5 b. Tätä direktiiviä ei sovelleta sellaisiin jäsenvaltiossa olevien laitosten luokkiin, joiden osalta komissio vahvistaa 148 artiklan nojalla annetulla delegoidulla säädöksellä käytettävissään olevien tietojen perusteella, että asianomaiseen luokkaan kuuluvat laitokset voidaan luokitella luotto-osuuskunniksi kyseisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja ne täyttävät seuraavat edellytykset:

- (a) ne ovat luonteeltaan osuustoiminnallisia rahoituslaitoksia;
- (b) niiden jäsenillä on tietyt yhteiset ennalta määritellyt henkilökohtaiset ominaisuudet tai tavoitteet;
- (c) niillä on ainoastaan lupa tarjota luotto- ja rahoituspalveluja jäsenilleen;
- (d) niillä on ainoastaan lupa ottaa vastaan talletuksia tai takaisin maksettavia varoja jäseniltään, ja tällaisia talletuksia pidetään direktiivin 2014/49/EU 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdassa tarkoitettuina suojattuina talletuksina;
- (e) niillä on ainoastaan lupa harjoittaa tämän direktiivin liitteessä I olevissa 1–6 ja 15 kohdassa lueteltuja toimintoja;
- (f) niihin sovelletaan asianmukaisia ja tehokkaita vakavaraisuusvaatimuksia, mukaan luettuina vähimmäispääomavaatimukset, ja valvontakehystä, jolla on samanlainen vaikutus kuin unionin lainsäädännön mukaisesti vahvistetulla kehyksellä;
- (g) tähän luokkaan kuuluvien laitosten varojen yhteenlaskettu arvo on enintään kolme prosenttia suhteessa kyseisen jäsenvaltion BKT:hen ja yksittäisten laitosten varojen kokonaisarvo on enintään 100 miljoonaa euroa;
- (h) niiden toiminta rajoittuu siihen jäsenvaltioon, jossa niiden pääkonttori sijaitsee.

Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen, täyttääkö laitosten luokka, johon sovelletaan 148 artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä, edelleen ensimmäisessä alakohdassa säädetty edellytykset.”

(c) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Tämän artiklan 5 kohdan 1 ja 3–24 alakohdassa ja 5 a ja 5 b kohdan mukaisesti annetuissa delegoiduissa säädöksissä tarkoitettuja yhteisöjä pidetään 34 artiklaa ja VII osaston 3 lukua sovellettaessa rahoituslaitoksina.”

(d) Lisätään 7 kohta seuraavasti:

”Komissio tarkastelee viimeistään [viiden vuoden kuluttua voimaantulosta] uudelleen tämän artiklan 5 kohdassa olevaa luetteloa tutkimalla, ovatko syyt, joiden vuoksi yhteisöt on sisällytetty luetteloon, yhä voimassa, ja tutkimalla luettelossa mainittuihin yhteisöihin sovellettavaa kansallista oikeudellista kehystä ja valvontaa sekä luettelossa mainittujen yhteisöjen talletussuojan tyyppiä ja laatua ja ottaa tällöin 5 a ja 5 b kohdassa tarkoitettujen tyyppisten yhteisöjen osalta huomioon kyseisissä kohdissa säädetty edellytykset.”

(2) Muutetaan 3 artikla seuraavasti:

(a) Lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”60) ’kriisinratkaisuviranomaisella’ direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 18 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisuviranomaista;

61) ’maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella’ (G-SII-laitos) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 132 alakohdassa määriteltyä G-SII-laitosta;

62) ’EU:n ulkopuolisella maailmanlaajuisella järjestelmän kannalta merkittävällä laitoksella’ (EU:n ulkopuolinen G-SII-laitos) asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 133 alakohdassa määriteltyä EU:n ulkopuolista G-SII-laitosta;

63) ’ryhmällä’ asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 137 alakohdassa määriteltyä ryhmää;

64) ’kolmannen maan ryhmällä’ ryhmää, jonka emoyritys on sijoittautunut kolmanteen maahan.”

(b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Sovellettaessa tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaatimuksia konsolidoinnin perusteella ja sovellettaessa konsolidoitua valvontaa tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti, käsitteitä ”laitos”, ”jäsenvaltiossa emoyrityksenä toimiva laitos”, ”EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos ja ”emoyritys” sovelletaan myös rahoitusalan holdingyhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin, jotka kuuluvat tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten soveltamisalaan konsolidoinnin perusteella ja joille on myönnetty toimilupa 21 a artiklan mukaisesti.”

(3) Korvataan 4 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että mikäli muut viranomaiset kuin toimivaltaiset viranomaiset ovat kriisinratkaisussa toimivaltaisia, nämä muut viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja kuulevat toimivaltaisia viranomaisia kriisinratkaisusuunnitelmien laatimisen osalta, ja kaikissa muissa tapauksissa, joissa sitä tässä direktiivissä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU¹³ tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 edellytetään.”

(4) Muutetaan 8 artiklan 2 kohta seuraavasti:

(a) Korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) toimivaltaisille viranomaisille luottolaitosten toimilupahakemuksissa toimitettavat tiedot, mukaan luettuina 10 artiklassa tarkoitettu toimintasuunnitelma ja tiedot, jotka tarvitaan jäsenvaltioiden 1 kohdan mukaisesti asettamien ja EPV:lle ilmoittamien toimilupavaatimusten täyttämiseksi;”.

(b) Korvataan b alakohta seuraavasti:

¹³

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

”b) vaatimukset, jotka koskevat määräosuuksia omistavia osakkeenomistajia ja jäseniä, tai jos määräosuuksia ei ole, vaatimukset, jotka koskevat 20:tä suurinta osakkeenomistajaa tai jäsentä 14 artiklan mukaisesti; ja”.

(5) Korvataan 9 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta, kun talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ottaa vastaan jokin tai jotkin seuraavista:

- (a) jäsenvaltio;
- (b) jäsenvaltion alue- tai paikallisviranomainen;
- (c) kansainväliset julkisyhteisöt, joiden jäsenenä on yksi tai useampi jäsenvaltio;
- (d) henkilöt tai yritykset, jotka aloittavat liiketoiminnan tai harjoittavat liiketoimintaa, joka kuuluu nimenomaisesti muun unionin lainsäädännön kuin tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 soveltamisalaan;
- (e) 2 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut yhteisöt, joiden toimintaa säännellään kansallisella lainsäädännöllä.”

(6) Korvataan 10 artikla seuraavasti:

”10 artikla

Toimintasuunnitelma ja organisaatiorakenne

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimilupahakemuksiin liitetään toimintasuunnitelma, josta ilmenee, minkä tyyppistä liiketoimintaa on tarkoitus harjoittaa, sekä luottolaitoksen organisaatiorakenne ja tiedot ryhmään kuuluvista emoyrityksistä, rahoitusalan holdingyhtiöistä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöistä.”

(7) Korvataan 14 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on evättävä toimilupa luottolaitoksen liiketoiminnan aloittamiseen, jos ne eivät ole vakuuttuneita osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta luottolaitoksen omistajiksi, kun otetaan huomioon tarve varmistaa luottolaitoksen järkevä ja vakaa hoito 23 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti. Sovelletaan 23 artiklan 2 ja 3 kohtaa ja 24 artiklaa.”

(8) Korvataan 18 artiklan d alakohta seuraavasti:

”d) ei enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä vakavaraisuusvaatimuksia, lukuun ottamatta saman asetuksen 92 a ja 92 b artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia, tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen, ja erityisesti jos se ei kykene enää turvaamaan tallettajien sille uskomia omaisuuseriä;”

(9) Lisätään 21 a ja 21 b artikla seuraavasti:

”21 a artikla

Rahoitusalan holdingyhtiöiden ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöiden toimilupa

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt hankkivat toimiluvan 111 artiklan mukaisesti määritetyltä konsolidointiryhmän valvojalta.

Jos konsolidointiryhmän valvoja on muu kuin toimivaltainen viranomainen siinä jäsenvaltiossa, jossa rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö on perustettu, konsolidointiryhmän valvojan on kuultava toimivaltaista viranomaista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua toimilupaa koskevassa hakemuksessa on oltava seuraavat tiedot:
 - (a) sen ryhmän organisaatorakenne, johon rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö kuuluu, yksilöiden selkeästi tytäryritykset ja tarvittaessa emoyritykset;
 - (b) 13 artiklassa asetettujen liiketoiminnan tosiasiallista johtamista ja pääkonttorin sijaintipaikkaa koskevien vaatimusten noudattaminen;
 - (c) 14 artiklassa asetettujen osakkeenomistajia ja jäseniä koskevien vaatimusten noudattaminen.
3. Konsolidointiryhmän valvoja voi myöntää toimiluvan vain, jos se on vakuuttunut siitä, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö, johon sovelletaan tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjä vaatimuksia, kykenee varmistamaan kyseisten vaatimusten noudattamisen;
 - (b) rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö ei estä emoyrityksenä tai tytäryrityksenä toimivien laitosten tehokasta valvontaa.
4. Konsolidointiryhmän valvojien on vaadittava rahoitusalan holdingyhtiöitä ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöitä toimittamaan niille tiedot, jotka ne tarvitsevat valvoakseen ryhmän organisaatorakennetta ja tässä artiklassa tarkoitettujen toimilupavaatimusten noudattamista.
5. Konsolidointiryhmän valvojat voivat peruuttaa rahoitusalan holdingyhtiölle tai rahoitusalan sekaholdingyhtiölle myönnetyn toimiluvan vain, jos tällainen rahoitusalan holdingyhtiö tai rahoitusalan sekaholdingyhtiö
 - (a) ei käytä toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on myynyt kaikki tytäryrityksenä toimivat laitoksensa;
 - (b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla;
 - (c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä;
 - (d) kuuluu tässä direktiivissä ja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten soveltamisalaan konsolidoinnin perusteella eikä enää täytä saman asetuksen kolmannessa, neljännessä tai kuudennessa osassa säädettyjä tai tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 105 artiklan nojalla asetettuja vakavaraisuusvaatimuksia tai jos ei voida enää luottaa sen täyttävän velvoitteitaan velkojilleen;
 - (e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa toimilupa voidaan kansallisen lainsäädännön mukaan peruuttaa; tai

- (f) syöllistyy johonkin 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rikkomukseen.

21 b artikla

Väliyhhtiönä toimiva EU-emoyritys

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että unionissa toimivalla kahdella tai useammalla laitoksella, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään, on unioniin sijoittautunut väliyhhtiönä toimiva EU-emoyritys.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että väliyhhtiönä toimiva EU-emoyritys hankkii luvan toimia laitoksena 8 artiklan mukaisesti taikka rahoitusalan holdingyhtiönä tai rahoitusalan sekaholdingyhtiönä 21 a artiklan mukaisesti.
3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvo on alle 30 miljardia euroa, paitsi jos kolmannen maan ryhmä on EU:n ulkopuolinen G-SII-laitos.
4. Tätä artiklaa sovellettaessa kolmannen maan ryhmän unionissa sijaitsevien varojen kokonaisarvoon on sisällyttävä seuraavat:
 - (a) kolmannen maan ryhmän kunkin unionissa toimivan laitoksen kokonaisvarat niiden konsolidoidun taseen mukaisesti; ja
 - (b) kolmannen maan ryhmä kunkin sellaisen sivuliikkeen kokonaisvarat, jolle on myönnetty toimilupa unionissa.
5. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikki 2 kohdan nojalla myönnetty toimiluvat.
6. EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista väliyhhtiönä toimivista EU-emoyrityksistä, joille on myönnetty toimilupa unionissa.

Toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kaikilla laitoksilla, jotka kuuluvat samaan kolmannen maan ryhmään on yksi yhteinen väliyhhtiönä toimiva EU-emoyritys.”
- (10) Korvataan 23 artiklan 1 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) ylimpään hallintoelimeen kuuluvien henkilöiden, jotka tulevat johtamaan luottolaitoksen liiketoimintaa aiotun hankinnan seurauksena, maine, tietämys, taidot ja kokemus 91 artiklan 1 kohdan mukaisesti;”.
- (11) Korvataan 47 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle seuraavat tiedot:

 - (a) kaikki sellaisille luottolaitoksille myönnetty sivuliikkeiden toimiluvat, joiden pääkonttori on jossakin kolmannessa maassa;
 - (b) sellaisten luottolaitosten toimiluvan saaneiden sivuliikkeiden määräajoin raportoidut kokonaisvarat ja -velat, joiden pääkonttori on jossakin kolmannessa maassa.

EPV julkaisee verkkosivustollaan luettelon kaikista kolmansien maiden sivuliikkeistä, joilla on lupa toimia jäsenvaltioissa, ja ilmoittaa luettelossa jäsenvaltion nimen ja kunkin sivuliikkeen kokonaisvarat.”
- (12) Korvataan 75 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on kerättävä asetuksen (EU) N:o 575/2013 450 artiklan 1 kohdan g, h, i ja k alakohdassa vahvistettujen tietojen julkistamista

koskevien vaatimusten mukaisesti julkistettuja tietoja ja käytettävä niitä palkitsemisjärjestelmien kehityssuuntien ja käytäntöjen vertailemiseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava nämä tiedot EPV:lle.”

- (13) Korvataan 84 artikla seuraavasti:

”84 artikla

Kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyvä korkoriski

1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön sisäiset järjestelmät tai käyttävät vakiomenetelmää havaitakseen riskit ja arvioidakseen, hallitakseen ja vähentääkseen riskejä, jotka syntyvät korkojen potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön järjestelmät, joilla arvioidaan ja seurataan riskejä, jotka syntyvät luottoriskimarginaalien potentiaalisista muutoksista, jotka vaikuttavat sekä oman pääoman taloudelliseen arvoon ja että laitoksen kaupankäyntivarastoon kuulumattomien toimien nettokorkotuloon.
3. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia laitoksia käyttämään 1 kohdassa tarkoitettua vakiomenetelmää, jos laitosten 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi käyttöön ottamat sisäiset järjestelmät ovat epätydyttäviä.
4. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään tämän artiklan soveltamiseksi yksityiskohtaiset tiedot standardimenetelmästä, jota laitokset voivat käyttää 1 kohdassa tarkoitettujen riskien arvioimiseksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

5. EPV antaa ohjeita, joissa tarkennetaan
 - (a) perusteet, joilla 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä arvioidaan laitosten sisäisessä järjestelmässä;
 - (b) perusteet, joilla laitokset havaitsevat, hallitsevat ja vähentävät 1 kohdassa tarkoitettuja riskejä;
 - (c) perusteet, joilla laitokset arvioivat ja seuraavat 2 kohdassa tarkoitettuja riskejä;
 - (d) perusteet, joilla määritetään, mitkä laitosten 1 kohdan soveltamiseksi käyttöön ottamista sisäisistä järjestelmistä ovat 3 kohdassa tarkoitettuja epätydyttäviä järjestelmiä;

EPV antaa nämä ohjeet viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta].”

- (14) Korvataan 85 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitokset ottavat käyttöön toimintapolitiikat ja menettelyt, joilla arvioidaan ja hallitaan operatiivista riskiä, mukaan lukien malliriski ja ulkoistamisesta johtuvat riskit, ja katetaan harvoin sattuvat vakavat tapahtumat. Laitosten on ilmoitettava, mitä pidetään operatiivisena riskinä kyseisiä politiikkoja ja menettelyjä sovellettaessa.”

(15) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

(a) Poistetaan 1 kohta.

(b) Korvataan 2 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on huolehdittava siitä, että laitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkitsemisjärjestelmää, mukaan luettuina palkat ja lisäeläke-etuudet, joihin kuuluvat toimiva johto, riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat, valvontatoiminnoista vastaavat henkilöt sekä kaikki henkilöstön jäsenet, jotka kuuluvat palkitsemisensa kokonaismäärän perusteella samaan palkkaryhmään kuin toimiva johto ja riskinottoa edellyttävissä tehtävissä toimivat ja joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus laitosten riskiprofiiliin, laitosten on noudatettava seuraavia periaatteita tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.”.

(16) Muutetaan 94 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohdan l alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) osakkeet tai vastaavat omistussuhteet kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan; taikka osakesidonnaiset välineet tai vastaavat muut kuin käteisinstrumentit kyseisen laitoksen oikeudellisen rakenteen mukaan;”.

(b) Lisätään kohdat seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 1 kohdan l ja m alakohdassa sekä o alakohdan toisessa alakohdassa esitettyjä periaatteita ei sovelleta

(a) laitokseen, jonka varojen arvo on keskimäärin enintään viisi miljardia euroa kuluva tilikautta edeltävällä neljän vuoden jaksolla;

(b) henkilöstön jäseniin, jonka vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on enintään 50 000 euroa ja sen osuus on enintään yksi neljäsosa henkilöstön jäsenen palkitsemisen vuotuisesta kokonaismäärästä.

Poiketen siitä, mitä a alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomais voi päättää, että laitoksiin, joiden kokonaisvarat ovat alle a alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon, ei sovelleta poikkeusta niiden toiminnan luonteen ja laajuuden, sisäisen organisaation tai tapauksen mukaan sen ryhmän ominaisuuksien vuoksi, johon ne kuuluvat.

Poiketen siitä, mitä b alakohdassa säädetään, toimivaltainen viranomais voi päättää, että henkilöstön jäseniin, joiden vuotuinen palkitsemisen muuttuva osa on alle b alakohdassa tarkoitetun kynnysarvon ja osuuden, ei sovelleta poikkeusta kansallisten markkinoiden palkitsemiskäytäntöjen erityispiirteiden tai kyseisten henkilöstön jäsenten työtehtävien ja toimenkuvan luonteen vuoksi.

4. Komissio tarkastelee uudelleen tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa 3 kohdan soveltamista ja antaa siitä kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään [neljän vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

5. EPV antaa ohjeita, joilla helpotetaan 3 kohdan täytäntöönpanoa ja varmistetaan sen yhtenäinen soveltaminen.”

(17) Poistetaan 97 artiklan 1 kohdan b alakohta.

(18) Muutetaan 98 artikla seuraavasti:

(a) Poistetaan 1 kohdan j alakohta.

(b) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltaisten viranomaisten tekemässä vakavaraisuuden arvioinnissa on arvioitava myös sitä, kohdistuuko laitokseen kaupankäyntivarastoon kuulumattomista toimista syntyviä korkoriskejä. Valvontatoimenpiteitä on edellytettävä ainakin sellaisten laitosten osalta, joiden 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu oman pääoman taloudellinen arvo pienenee yli 15 prosenttia niiden ensisijaisesta pääomasta (T1) korkojen sellaisen yllättävän ja odottamattoman muutoksen vuoksi, joka on määritelty jossakin korkoihin sovellettavista kuudesta valvonnallisesta häiriöskenaariosta.”

(c) Lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa määritetään 5 kohdan soveltamiseksi seuraavat:

- (a) kuusi valvonnallista häiriöskenaariota, joita sovelletaan joka valuutan korkokantoihin;
- (b) yhteiset mallintamista ja parametreja koskevat oletukset, jotka laitosten on otettava huomioon oman pääoman taloudellisen arvon laskennassa 5 kohdan mukaisesti;
- (c) se, onko valvontatoimenpiteitä edellytettävä myös silloin, kun laitosten nettokorkotulo alenee 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla korkojen potentiaalisten muutosten vuoksi.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

(19) Poistetaan 99 artiklan 2 kohdan b alakohta.

(20) Poistetaan 103 artikla.

(21) Muutetaan 104 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Sovellettaessa 97 artiklaa, 98 artiklan 4 kohtaa, 101 artiklan 4 kohtaa ja 102 artiklaa sekä asetusta (EU) N:o 575/2013 toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava ainakin valtuudet

- (a) vaatia laitoksia pitämään omia lisävaroja asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädettyjen vaatimusten lisäksi 104 a artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti;
- (b) vaatia laitoksia tehostamaan 73 ja 74 artiklan mukaisesti käyttöön otettuja järjestelyjä, menettelyjä, mekanismeja ja strategioita;
- (c) vaatia laitoksia esittämään suunnitelma tämän direktiivin ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten valvontavaatimusten noudattamiseksi ja asettamaan määräaika sen täytäntöönpanolle, mukaan lukien parannukset suunnitelmaan sen soveltamisalan ja aikataulun osalta;
- (d) vaatia laitoksia soveltamaan erityistä politiikkaa riskeiltä suojautumiseksi tai erityistä varojen käsittelyä omien varojen vaatimusten osalta;

- (e) rajoittaa tai supistaa laitosten liiketoimintaa, toimintoja tai verkostoa tai kehottaa laitoksia lopettamaan sellainen toiminta, josta aiheutuu liian suuria riskejä laitoksen vakaudelle;
- (f) vaatia laitoksia vähentämään niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös ulkoistettuihin toimintoihin, sisältyvää riskiä;
- (g) vaatia laitoksia rajoittamaan palkitsemisen muuttuvan osan määrä tietyksi prosenttiosuudeksi nettotuloista, jos määrä on ristiriidassa terveen pääomapohjan säilyttämisen kanssa;
- (h) vaatia laitoksia käyttämään nettovoittoja omien varojen vahvistamiseen;
- (i) rajoittaa laitoksen osakkeenomistajille, jäsenille tai ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumenttien haltijoille tapahtuvaa voitonjakoa tai koronmaksua tai kieltää se edellyttäen, että kieltoa ei voida katsoa laitoksen maksulaiminlyönniksi;
- (j) asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia, mukaan luettuna pääoma- ja maksuvalmiuspositioita koskeva raportointi;
- (k) asettaa erityisiä maksuvalmiusvaatimuksia, mukaan luettuina rajoitukset saatavien ja velkojen välisille maturiteettierojille;
- (l) vaatia antamaan lisätietoja vain tapauskohtaisesti.

2. Sovellettaessa 1 kohdan j alakohtaa toimivaltaiset viranomaiset voivat asettaa lisäraportointia tai useammin tapahtuvaa raportointia koskevia vaatimuksia laitoksille vain, jos ilmoitettavat tiedot eivät ole päällekkäisiä muiden tietojen kanssa ja jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- (a) jompikumpi 102 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista edellytyksistä on täytynyt;
- (b) toimivaltainen viranomainen katsoo kohtuulliseksi asettaa tällaisia vaatimuksia 102 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun näytön keräämiseksi;
- (c) lisätietoja tarvitaan 99 artiklan mukaisen, laitoksen valvontatarkkailuohjelman ajan.

Laitoksilta mahdollisesti edellytettyjen tietojen katsotaan olevan päällekkäisiä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla, jos samat tai olennaisilta osin samat tiedot ovat jo toimivaltaisen viranomaisen saatavilla tai toimivaltainen viranomainen voi tuottaa ne tai saada ne muilla keinoilla kuin vaatimalla laitosta ilmoittamaan ne. Jos tiedot ovat toimivaltaisen viranomaisen saatavilla eri muodossa tai tarkkuustasolla kuin ilmoitettavat lisätiedot, toimivaltainen viranomainen ei saa vaatia näitä lisätietoja, jos eri muoto tai tarkkuustaso ei estä sitä tuottamasta olennaisilta osin vastaavia tietoja.”

(b) Poistetaan 3 kohta.

(22) Lisätään 104 a ja 104 b ja 104 c artikla seuraavasti:

*”104 a artikla
Omien varojen lisävaatimus*

1. Toimivaltaisten viranomaisten on asetettava 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus ainoastaan silloin, kun ne toteavat 97 ja 101 artiklan mukaisesti suoritettujen tarkastelujen perusteella yksittäisen laitoksen osalta jonkin seuraavista tilanteista:
 - (a) laitokseen kohdistuu 2 kohdassa määritellyjä riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla;
 - (b) laitos ei täytä tämän direktiivin 73 ja 74 artiklassa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 393 artiklassa säädetyjä vaatimuksia, ja pelkkä muiden hallinnollisten toimenpiteiden soveltaminen ei todennäköisesti paranna riittävästi järjestelyjä, prosesseja, mekanismeja ja strategioita kohtuullisen ajan kuluessa;
 - (c) 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen arvonoikaisujen ei katsota olevan niin riittäviä, että rahoituslaitoksella olisi mahdollisuus myydä tai suojata positionsa lyhyen ajan kuluessa ilman merkittäviä tappioita normaaleissa markkinaolosuhteissa.
 - (d) 101 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetussa arvioinnissa ilmenee, että sallitun menetelmän soveltamista koskevien vaatimusten noudattamatta jättäminen johtaa todennäköisesti riittämättömiin omien varojen vaatimuksiin;
 - (e) laitos ei toistuvasti kykene saavuttamaan tai ylläpitämään 104 b artiklan 1 kohdassa säädettyä omien lisävarojen riittävää tasoa.

Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa asettaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua omien varojen lisävaatimusta kattamaan makrovakausriskiä tai järjestelmäriskiä.

2. Sovellettaessa 1 kohdan a alakohtaa katsotaan, ettei riskejä tai riskitekijöitä ole lainkaan tai riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyillä omien varojen vaatimuksilla vain, jos sellaisen pääoman määrä, tyyppi ja jakautuminen, jota toimivaltainen viranomainen pitää riittävänä suoritettuaan vakavaraisuuden arvioinnin laitosten 73 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti toteuttaman arvioinnin perusteella, ovat suuremmat kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädetyt laitoksen omien varojen vaatimukset.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa riittävänä pidetyn pääoman on katettava kaikki olennaiset riskit tai riskitekijät, joihin ei sovelleta erityistä omien varojen vaatimusta. Niillä voi olla riskitekijät, jotka on nimenomaisesti jätetty asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten ulkopuolelle.

Kaupankäyntivaraston ulkopuolisista positioista johtuvaa korkoriskiä voidaan pitää olennaisena vain, jos oman pääoman taloudellinen arvo laskee yli 15 prosenttia laitoksen ensisijaisesta pääomasta (T1) jonkin 98 artiklan 5 kohdassa tarkoitettun sellaisen kuuden valvonnallisen häiriöskenaarion johdosta, joita sovelletaan

korkoihin tai jotka muussa tapauksessa ovat EPV:n määrittelemiä 98 artiklan 5 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettut riskit eivät saa sisältää riskejä, joiden osalta tässä direktiivissä tai asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetään siirtymäkauden kohtelusta, tai riskejä, joihin sovelletaan voimassa olevien sääntöjen jatkamista.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen omien lisävarojen taso 2 kohdan mukaisesti riittävänä pidetyn pääoman ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjen omien varojen vaatimusten erotuksena.
4. Laitoksen on täytettävä 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus omien varojen instrumenteilla seuraavien edellytysten mukaisesti:
 - (a) vähintään kolme neljäsosaa omien varoja lisävaatimuksesta on täytettävä ensisijaisella pääomalla (T1);
 - (b) vähintään kolmen neljäsosan ensisijaisesta pääomasta (T1) on muodostuttava ydinpääomasta (CET1).

Omia varoja, koita käytetään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen omien varojen lisävaatimuksen täyttämiseen, ei saa käyttää täyttämään asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia eikä tämän direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa määriteltyä yhteenlaskettua puskurivaatimusta.

Poiketen siitä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, omia varoja, joita käytetään täyttämään 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu omien varojen lisävaatimus, jonka toimivaltaiset viranomaiset ovat asettaneet vähentämään riskejä tai riskitekijöitä, joita ei ole riittävästi katettu asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan d alakohdalla, voidaan käyttää täyttämään tämän direktiivin 128 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu yhteenlaskettu puskurivaatimus.

5. Toimivaltaisen viranomaisen on perusteltava kullekin laitokselle asianmukaisesti ja kirjallisesti päätös asettaa omien varojen lisävaatimus 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla ainakin antamalla selkeä selvitys 1–4 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevasta täysimääräisestä arvioinnista. Tähän sisältyvät 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa erityiset perustelut siitä, miksi pääomaa koskevan ohjeistuksen täytäntöönpanon ei enää katsota riittävän.
6. EPV laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset, joissa täsmennetään, kuinka 2 kohdassa tarkoitettut riskit ja riskitekijät on mitattava.

EPV:n on varmistettava, että teknisten sääntelystandardien luonnokset ovat oikeasuhteisia ottaen huomioon

- (a) laitoksille ja toimivaltaisille viranomaisille aiheutuva täytäntöönpanorasitus; ja
- (b) se mahdollisuus, että yleisesti korkeammat pääomavaatimukset, joita sovelletaan, kun laitokset eivät käytä sisäisiä malleja, voivat oikeuttaa alempien pääomavaatimusten käyttöönoton, kun riskejä ja riskitekijöitä arvioidaan 2 kohdan mukaisesti.

EPV toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään [yhden vuoden kuluttua voimaantulosta].

Siirretään komissiolle valta hyväksyä 6 kohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

104 b artikla

Omia lisävaroja koskevat ohjeet

1. Laitosten on määritettävä 73 artiklassa tarkoitettujen strategioiden ja menettelyjen mukaisesti ja toimivaltaista viranomaista kuultuaan omien varojen riittävä taso, joka on riittävästi suurempi kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa ja tässä direktiivissä säädetty vaatimukset, mukaan luettuina toimivaltaisten viranomaisten 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asettamat omien varojen lisävaatimukset, jotta voidaan varmistaa, että
 - (a) suhdannevaihtelut eivät johda kyseisten vaatimusten rikkomiseen; ja
 - (b) laitoksen omilla varoilla voidaan kattaa 100 artiklassa tarkoitettussa valvonnallisessa stressitestissä todetut potentiaaliset tappiot rikkomatta asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja seitsemännessä osassa säädettyjä omien varojen vaatimuksia ja toimivaltaisten viranomaisten 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asettamia omien varojen lisävaatimuksia.
2. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen kunkin laitoksen 1 kohdan mukaisesti asettamien omien varojen tasoa ottaen huomioon 97 ja 101 artiklan mukaisesti toteutettujen tarkastelujen ja arviointien tulokset, mukaan luettuina 100 artiklassa tarkoitettujen stressitestien tulokset.
3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava laitoksille 2 kohdassa säädetyn uudelleentarkastelun tuloksista. Tarvittaessa toimivaltaiset viranomaiset voivat ilmoittaa laitoksille 1 kohdan mukaisesti asetetun omien varojen tason määrän mukauttamista koskevista odotuksista.
4. Toimivaltaiset viranomaiset eivät saa ilmoittaa laitoksille 3 kohdan nojalla omien varojen tason määrän mukauttamista koskevista odotuksista, jos omien varojen lisävaatimus asetetaan 104 a artiklan nojalla.
5. Laitokseen, joka ei täytä 3 kohdassa tarkoitettuja odotuksia, ei saa soveltaa 141 artiklassa tarkoitettuja rajoituksia.

104 c artikla

Yhteistyö kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

1. Toimivaltaisten viranomaisten on kuultava kriisinratkaisuviranomaisia ennen kuin ne asettavat 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettun omien varojen lisävaatimuksen ja ennen kuin ne ilmoittavat laitoksille 104 b artiklan mukaisesti omien varojen tason mukauttamisesta koskevista odotuksista. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava kriisinratkaisuviranomaisille kaikki käytettävissä olevat tiedot tähän tarkoitukseen.
 2. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille kriisinratkaisuviranomaisille laitoksille 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan nojalla asetetusta omien varojen lisävaatimuksesta ja laitoksille 104 b artiklan mukaisesti ilmoitetuista omien varojen tason mukauttamista koskevista odotuksista.”
- (23) Poistetaan 105 artiklan d alakohta.

- (24) Poistetaan 108 artiklan 3 kohta.
- (25) Korvataan 109 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset noudattavat tämän luvun II jaksossa säädettyjä velvoitteita konsolidoidulla tasolla tai alakonsolidointiryhmän tasolla sen varmistamiseksi, että järjestelyt, menettelyt ja mekanismit, joita tämän luvun II jaksossa edellytetään, ovat johdonmukaisia ja yhteensovitettuja ja kaikki valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot voidaan esittää. Niiden on erityisesti varmistettava, että tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat emoyritykset ja tytäryritykset panevat täytäntöön tällaiset järjestelyt, menettelyt ja mekanismit niissä tytäryrityksissään, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, mukaan luettuina offshore-rahoituskeskuksiin sijoittautuneet tytäryritykset. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on lisäksi oltava johdonmukaisia ja hyvin yhteensovitettuja, ja kyseisten tytäryritysten on lisäksi voitava toimittaa kaikki valvontaa varten tarvittavat tiedot.

3. Tämän luvun II jaksosta johtuvia velvoitteita, jotka koskevat tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomia tytäryrityksiä, ei sovelleta, jos EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos pystyy osoittamaan toimivaltaisille viranomaisille, että II jakson soveltaminen on laitonta sen kolmannen maan lainsäädännön mukaan, johon tytäryritys on sijoittautunut.”

- (26) Korvataan 113 artikla seuraavasti:

”113 artikla

Yhteiset päätökset laitoskohtaisista vakavaraisuusvaatimuksista

1. Konsolidointiryhmän valvojan ja toimivaltaisten viranomaisten, jotka vastaavat EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta jäsenvaltiossa, on tehtävä kaikkensa yhteisen päätöksen aikaan saamiseksi
 - (a) 73 ja 97 artiklan soveltamisesta laitosryhmän hallussa olevien konsolidoitujen omien varojen riittävyyden määrittämiseksi suhteessa sen taloudelliseen tilanteeseen ja riskiprofiiliin sekä omien varojen vaaditusta tasosta 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi kuhunkin laitosryhmään kuuluvaan yhteisöön konsolidoinnin perusteella;
 - (b) toimenpiteistä, joilla puututaan maksuvalmiuden valvontaan liittyviin merkittäviin seikkoihin ja olennaisiin havaintoihin, myös riskien luokittelun ja käsittelyn asianmukaisuuteen 86 artiklassa vaaditun mukaisesti sekä tarpeeseen vahvistaa likviditeettivaatimuksia koskevat laitoskohtaiset tasot tämän direktiivin 105 artiklan mukaisesti;
 - (c) konsolidoitujen omien varojen tason mukauttamista koskevista 104 b artiklan 3 kohdan mukaisista odotuksista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset on saatava aikaan
 - (a) 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt muille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 104 a artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

- (b) 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 86 ja 105 artiklan mukaisen laitosryhmän maksuvalmiutta koskevan riskiprofiilin arvioinnin sisältävän kertomuksen;
- (c) 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi neljän kuukauden kuluessa siitä, kun konsolidointiryhmän valvoja on esittänyt 104 b artiklan mukaisen laitosryhmän riskinarvioinnin sisältävän kertomuksen;

Yhteisissä päätöksissä on myös asianmukaisesti tarkasteltava asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten 73, 97, 104 a ja 104 b artiklan mukaisesti suorittamia tytäryritysten riskinarviointoja.

Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut yhteiset päätökset on ilmoitettava asiakirjoissa, jotka sisältävät kattavat perustelut, jotka konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle. Jos asiasta ei päästä yhteisymmärrykseen, konsolidointiryhmän valvojan on minkä tahansa asianomaisen toisen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä kuultava EPV:tä. Konsolidointiryhmän valvoja voi kuulla EPV:tä myös omasta aloitteestaan.

3. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tehneet tällaista yhteistä päätöstä 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa, konsolidointiryhmän valvojan on tehtävä päätös 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta konsolidoidusti tarkasteltuaan ensin perusteellisesti asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten suorittamaa tytäryritysten riskinarviointia. Jos jokin asiaankuuluvista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, konsolidointiryhmän valvojan on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV voi tehdä mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään asetuksessa (EU) N:o 1093/2010 tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

EU:ssa emoyrityksenä toimivan luottolaitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaavien asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä päätös 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisesta yksittäisen yrityksen tai alakonsolidointiryhmän tasolla harkittuaan ensin perusteellisesti konsolidointiryhmän valvojan esittämiä näkökantoja ja varaumia. Jos jokin asianomaisista toimivaltaisista viranomaisista on 2 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa saattanut asian EPV:n käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1093/2010 19 artiklan mukaisesti, toimivaltaisten viranomaisten on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava päätöstä, jonka EPV tekee mainitun asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ja tehtävä oma päätöksensä EPV:n tekemän päätöksen mukaisesti. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja määräaikoja pidetään mainituissa asetuksessa tarkoitettuina sovitteluaikoina. EPV tekee päätöksensä yhden kuukauden kuluessa. Asiaa ei voi saattaa EPV:n käsiteltäväksi sen jälkeen, kun neljän kuukauden määräaika on päättynyt tai on tehty yhteinen päätös.

Nämä päätökset on esitettävä asiakirjassa, joka sisältää kattavat perustelut ja jossa otetaan huomioon muiden toimivaltaisten viranomaisten riskinarviointi sekä niiden 2 kohdassa tarkoitetuissa määräajoissa ilmaiset näkemykset ja varaukset. Konsolidointiryhmän valvojan on toimitettava kyseinen asiakirja kaikille asiaankuuluville toimivaltaisille viranomaisille ja EU:ssa emoyrityksenä toimivalle laitokselle.

Jos EPV:tä on kuultu, kaikkien toimivaltaisten viranomaisten on otettava sen lausunto huomioon ja annettava selvitys, jos siitä on poikettu merkittävästi.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteisiä päätöksiä ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimivaltaisten viranomaisten yhteisen päätöksen puuttuessa tekemiä päätöksiä on pidettävä lopullisina ja toimivaltaisten viranomaisten on sovellettava niitä kyseisissä jäsenvaltioissa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja yhteiset päätökset ja yhteisen päätöksen puuttuessa 3 kohdan mukaisesti tehdyt päätökset on saatettava ajan tasalle vuosittain tai poikkeustapauksissa silloin, kun EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritysten taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritysten valvonnasta vastaava toimivaltainen viranomainen esittää konsolidointiryhmän valvojalle kirjallisen ja perustellun pyynnön saattaa 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b alakohdan ja 105 artiklan soveltamista koskeva päätös ajan tasalle. Viimeksi mainitussa tapauksessa ajan tasalle saattaminen voidaan suorittaa kahdenvälisesti konsolidointiryhmän valvojan ja pyynnön esittäneen toimivaltaisen viranomaisen kesken.

5. EPV laatii teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset, joilla varmistetaan tässä artiklassa tarkoitettua yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukaiset soveltamisedellytykset 73, 86 ja 97 artiklan, 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan, 104 b artiklan ja 105 artiklan soveltamisen osalta tarkoituksena helpottaa yhteisten päätösten tekemistä.

EPV toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1093/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- (27) Lisätään 116 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

”Valvontakollegioita on perustettava myös, jos kaikki EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen tytäryritykset taikka EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön tai rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritykset sijaitsevat kolmannessa maassa.”

- (28) Korvataan 119 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jollei 21 a artiklasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliset toimenpiteet sisällyttääkseen rahoitusalan holdingyhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt konsolidoituun valvontaan.”

- (29) Korvataan 120 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos rahoitusalan sekaholdingyhtiöön sovelletaan tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY nojalla vastaavia säännöksiä erityisesti riskiin perustuvan valvonnan osalta, konsolidointiryhmän valvoja voi yhteisymmärryksessä vakuutusalan ryhmävalvojan kanssa soveltaa kyseiseen rahoitusalan sekaholdingyhtiöön vain

direktiivin niitä säännöksiä, jotka koskevat direktiivin 2002/87/EY 3 artiklan 2 kohdassa määriteltyä tärkeintä rahoitussektoria.”

(30) Korvataan 131 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on nimettävä viranomainen, joka vastaa siitä, että määritetään konsolidoidusti maailmanlaajuiset järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (global systemically important institutions, G-SII-laitokset) ja tapauksen mukaan yksilöllisesti, alakonsolidointiryhmän tasolla tai konsolidoidusti muut järjestelmän kannalta merkittävät laitokset (other systemically important institutions, O-SII-laitokset), joille on myönnetty toimilupa jäsenvaltioiden lainkäyttöalueella. Kyseinen viranomainen on toimivaltainen viranomainen tai nimetty viranomainen. Jäsenvaltiot voivat nimetä useamman kuin yhden viranomaisen.

G-SII-laitosten on oltava jokin seuraavista:

- (a) ryhmä, jonka toimintaa johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö; tai
- (b) laitos, joka ei ole EU:ssa emoyrityksenä toimivan laitoksen, EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön eikä EU:ssa emoyrityksenä toimivan rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

O-SII-laitos voi olla joko ryhmä, jota johtaa EU:ssa emoyrityksenä toimiva laitos, EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan holdingyhtiö tai EU:ssa emoyrityksenä toimiva rahoitusalan sekaholdingyhtiö, tai laitos.”

(31) Korvataan 141 artiklan 1–6 kohta seuraavasti:

”1. Laitos, joka täyttää yhteenlasketun puskurivaatimuksen, ei saa suorittaa sellaista ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa, että sen ydinpääoma (CET1) vähenisi tasolle, jolla yhteenlaskettu puskurivaatimus ei enää täyty.

2. Laitoksen, joka ei täytä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä (Maximum Distributable Amount, MDA) 4 kohdan mukaisesti ja ilmoitettava tämä laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä toimivaltaiselle viranomaiselle.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa laitos ei saa ennen jakokelpoisen enimmäismäärän laskentaa

- (a) suorittaa ydinpääomaan (CET1) liittyvää voitonjakoa;
- (b) luoda velvoitetta maksaa palkitsemisen muuttuvia osia tai lisäeläke-etuuksia taikka maksaa palkitsemisen muuttuvia osia, jos maksuvelvoite on luotu aikana, jona laitos ei ole täyttänyt yhteenlaskettuja puskurivaatimuksia;
- (c) suorittaa ensisijaiseen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyviä maksuja.

3. Jos laitos ei täytä tai ylitä yhteenlaskettua puskurivaatimustaan, se ei saa jakaa 2 kohdan toisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla suurempaa määrää kuin 4 kohdan mukaisesti laskettu jakokelpoinen enimmäismäärä. Laitos ei saa toteuttaa mitään 2 kohdan toisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettua toimea ennen ensisijaisen lisäpääoman (AT1) instrumentteihin liittyvien erääntyneiden maksujen suorittamista.

4. Laitosten on laskettava jakokelpoinen enimmäismäärä kertomalla 5 kohdan mukaisesti laskettu summa 6 kohdan mukaisesti määritetyllä kertoimella.

Jakokelpoista enimmäismäärää on pienennettävä 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetuilla toimilla.

5. Summa, joka kerrotaan 4 kohdan mukaisesti, muodostuu

- (a) kesken tilikauden kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen jälkeen;

sekä

- (a) tilikauden päätteeksi kertyneistä voitoista, jotka eivät sisälly ydinpääomaan (CET1) asetuksen (EU) N:o 575/2013 26 artiklan 2 kohdan nojalla ja jotka ovat syntyneet uusimman voitonjakoa koskevan päätöksen tai jonkin tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a, b tai c alakohdassa tarkoitetun toimen jälkeen;

vähennettynä

- (b) määrillä, jotka olisi maksettava veroina, jos tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut erät jätettäisiin jakamatta.

6. Kerroin on määritettävä seuraavasti:

- (a) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan, direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen ensimmäisessä (eli alimmassa) kvartiilissa, kerroin on 0;
- (b) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan, direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen toisessa kvartiilissa, kerroin on 0,2;
- (c) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan, direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen kolmannessa kvartiilissa, kerroin on 0,4;
- (d) jos laitoksen ylläpitämä ydinpääoma (CET1), jota ei käytetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklan ja 92 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan, direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklan ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisten omien varojen vaatimusten täyttämiseen, on, kun se ilmaistaan prosenttiosuutena asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketusta kokonaisriskin määrästä, yhteenlasketun puskurivaatimuksen neljännessä (eli ylimmässä) kvartiilissa, kerroin on 0,6;

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen kunkin kvartiilin ala- ja yläraja lasketaan seuraavasti:

$$Kvartiilin alaraja = \frac{Yhteenlaskettu\ puskurivaatimus}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$Kvartiilin yläraja = \frac{Yhteenlaskettu\ puskurivaatimus}{4} \times Q_n$$

”Q_n” ilmoittaa kyseisen kvartiilin järjestysluvun.”

(32) Lisätään 141 a artikla seuraavasti:

”141 a artikla

Yhteenlasketun puskurivaatimuksen täyttämättä jättäminen

1. Sovellettaessa 141 artiklaa laitoksen katsotaan jättävän täyttämättä yhteenlasketun puskurivaatimuksen, jos sillä ei ole määrällisesti ja laadullisesti tarpeeksi omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja täyttämään samanaikaisesti 128 artiklan 6 kohdassa määriteltä vaatimus ja kaikki seuraavat vaatimukset:
 - (a) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus;
 - (b) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus;
 - (c) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 artiklan 1 kohdan c alakohdassa ja tämän direktiivin 104 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty vaatimus;
 - (d) asetuksen (EU) N:o 575/2013 92 a artiklassa ja direktiivin 2014/59/EU 45 c ja 45 d artiklassa säädetty vaatimus.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, 141 artiklaa sovellettaessa laitoksen ei saa katsoa jättävän täyttämättä yhteenlaskettua puskurivaatimusta, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) laitos täyttää 128 artiklan 6 kohdassa määritellyn yhteenlasketun puskurivaatimuksen ja kunkin 1 kohdan a, b ja c kohdassa tarkoitetun vaatimuksen;
 - (b) edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämättä jättäminen johtuu yksinomaan laitoksen kyvyttömyydestä korvata velkoja, jotka eivät enää täytä asetuksen (EU) N:o 575/2013 72 b ja 72 c artiklassa säädettyjä hyväksyttävyy- ja maturiteettivaatimuksia;
 - (c) 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten täyttämättä jättäminen ei kestä kuutta kuukautta pidempää.”

(33) Lisätään 145 artiklaan j ja k alakohta seuraavasti:

”j) 2 artiklan 5 a ja 5 b kohdan täydentäminen vahvistamalla saatavilla olevien tietojen perusteella:

- i) täyttävätkö laitokset tai laitosten luokat kyseisissä artikloissa säädetyt edellytykset; tai

- ii) ovatko laitokset tai laitosten luokat lakanneet täyttämästä kyseisissä artikloissa säädetty edellytykset;
- k) 2 artiklan 5 kohdassa säädetyn luettelon muuttaminen
- i) poistamalla laitoksia tai laitosten luokkia, kun asianomainen laitos tai laitosten luokka on lakannut olemasta;
 - ii) tekemällä tarvittavat muutokset, kun asianomaisen laitoksen tai laitosten luokan nimi on muuttunut.”
- (34) Poistetaan 146 artiklan a alakohta.
- (35) Lisätään 161 artiklaan 10 kohta seuraavasti:
- ”10. Komissio tarkastelee uudelleen ja laatii kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2023 104 artiklan 1 kohdan j ja l alakohdassa tarkoitettujen valvontavaltuuksien täytäntöönpanosta ja soveltamisesta ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset [viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset komissiolle kirjallisina.

Niiden on aloitettava näiden säännösten soveltaminen [vuoden ja yhden päivän kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]. Säännöksiä, jotka ovat tarpeen niiden 1 artiklan 13 ja 18 alakohdassa säädettyjen muutosten noudattamiseksi, joissa muutetaan direktiivin 2013/36/EU 84 ja 98 artiklaa, sovelletaan kuitenkin [kahden vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja